

*****

NOVÝ ZPŮSOB ZKOUMÁNÍ SKRYTÉ ENERGIE

Snímky plynu, o teplotě několik miliónů °C, v galaktických kupách, z observatoře Chandra, poskytly astronomům novou účinnou metodu, jak zkoumat množství energie obsažené ve vesmíru. Nová studie 26 galaktických seskupení potvrdila, že rozpínání vesmíru se přestalo zpomalovat před 6 miliardami let a začalo se naopak zrychlovat.

Na obrázku vidíme 3 kupy použité při výzkumu – zleva Abell 2029, MS2137.3-2353 a MS1137.5+6624, zachycené tak, jak vypadaly před 1 miliardou, 3,5 miliardami a 6,7 miliardami let.

Galaktická kupa je tvořena stovkami galaxií, které se nacházejí v oblaku neobyčejně horkého plynu a skryté hmoty. O skryté hmotě, neviditelném a neznámém druhu látky, se předpokládá, že drží seskupení pohromadě. Rtg pozorování mají unikátní schopnost stanovit poměr množství horkého plynu a množství skryté hmoty v kupě. Naměřené hodnoty části plynu závisí na jeho odhadované vzdálenosti ke kupě.

Protože galaktická seskupení jsou nejrozsáhlejší struktury ve vesmíru, jsou tedy považovány za docela dobrý vzorek hmoty v něm obsažené. Poměr horkého plynu a skryté hmoty by měl být tedy stejný v jakémkoliv kupě. Použitím této domněnky, měřítko vzdálenosti může být upraveno tak, aby odpovídalo údajům nejlépe. Tyto vzdálenosti ukazují, že expanze vesmíru nejprve zpomalovala a potom začala zrychlovat.

Mnoho vědců vysvětluje hybnou sílu, která stojí za kosmickým zrychlením, skrytou energií, tj. neznámým druhem energie, který se chová jako odpudivá gravitace. Může však být způsobeno dalšími dimenzemi vesmíru, nebo je možná náznakem toho, že je potřeba upravit Einsteinovu teorii.

Předpoklad, že skrytá energie je zodpovědná za zrychlení a spojení výsledků z Chandry s pozorováním kosmického mikrovlnného pozadí naznačují, že skrytá energie tvoří 75% vesmíru, skrytá hmota asi 21% a viditelná hmota asi jen 4%. Pozorování Chandry souhlasí s výsledky z HST a dalších optických teleskopů, které jako první přinesly důkazy, že rozpínání vesmíru se zrychluje.

Tyto nové závěry naznačují, že hustota skryté energie může být konstantní. Pokud ano, vesmír se bude rozpínat navždy. Údaje z Chandry rovněž počítají s možností, že skrytá energie může časem pozvolna narůstat. V takovém případě, kosmické zrychlení bude také narůstat, dokud galaxie, hvězdy, planety i atomy nebudou nakonec roztrženy při tzv. „velkém křachu“.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ OTÁZKY VE VESMÍRU

Pro starověké Egypťany se vesmír podobal tělu bohyně Nut, které se klenulo nad jejich hlavami. Číňané věřili, že vesmír vznikl tak, že se spící obr vyklubal z velikého vejce. Řekové pokládali vesmír za protějšek chaosu. Pro nás je kosmos souhrnem všeho, co existuje. Po desítkách let výzkumu se blížíme k okamžiku, kdy budeme znát odpovědi na základní otázky: odkud se vesmír vzal a jaký bude jeho další osud.

Jádrem našeho současného vědění o vesmíru je spojení dvou myšlenkových proudů ve fyzice kvantové teorie (popisuje zákony subatomárního světa) a obecné teorie relativity,

kteřá operuje s časem a prostorem, základními stavebními kameny kosmu. Zákonitosti, jimiž se řídí subatomární částice, nám na první pohled o rozlehlém vesmíru mnoho neřeknou. Ve skutečnosti je tomu právě naopak, a to především díky rozpínání vesmíru, jevu, který známe již více než sedmdesát let. Vesmír se rozpíná a galaxie se od sebe vzdalují podobně jako tečky na nafukujícím se balónku. Je-li tedy vesmír větší a větší, znamená to, že musela existovat doba, kdy byl menší než částice atomu. Pak přišla exploze známá jako velký třesk a vesmír se začal nafukovat. Každý pokus o porozumění tomuto jevu - tedy jak se ze subatomární částice stal kosmos - musí vycházet z kvantové teorie. Ale nejen z ní. Vesmír je totiž i hmotou, energií, prostorem, časem, což jsou pojmy obecné teorie relativity. Smířit tyto dvě teorie není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Určité řešení nabízí vícerozměrný model vesmíru, jak jej obsahuje teorie strun (viz 100+1 ZZ, 23/2001).

1. MÁ VAKUUM ENERGII?

Vědci se kdysi domnívali, že gravitace je nejdůležitější silou vůbec. V okamžiku vzniku vesmíru byla nekonečně vysoká, takže bránila rozpínání vesmíru. Jak tedy k němu mohlo dojít? Odpovědí je princip neurčitosti, podle něhož není možné stanovit, jaké množství energie se skrývá na libovolném místě (ale nikoliv v libovolnou a různou historickou dobu) i ve zdánlivě prázdném prostoru. Tato neurčitost způsobuje, že energie se může vynořit doslova odkudkoli (a tak tento výrok nevyklučuje i tvorbu hmoty z dimenzí veličin délka a čas), jinak řečeno vzniká z ničeho. (Nikoliv z ničeho, ale z časoprostoru vlnobalíčkováním dimenzí veličin) Kosmologové se dnes domnívají, že forma energie vakua (forma = symetrický stav veličin délka a čas před Třešem) napomohla velkému třesku v jeho prvních okamžicích tím, že překonala gravitaci a potom se rychle ztratila. (Gravitace není v podstatě „síla“, ale zákon stavu, zákon o stavu veličin pro chování v tomto vesmíru, je to první počáteční pravidlo tohoto vesmíru, i když se tento stav „silou“, ve vizi síly, projevuje) Novější studie však ukazují, že vesmír se rozpíná stále rychleji, (rychleji či pomaleji jsou slovní výrazy pro zrychlení. Má si tedy čtenář vysvětlovat tato slova tak, že ve vesmíru v čase jdoucím jedním směrem při stále stejném tempu docházelo od Třesu různým zrychlováním rozpínání a zpomalováním rozpínání ?) což vede k domněnce, že vakuová energie tu přece jen někde je. (A má si čtenář myslet, že nastavená expanzní síla ve Třesu je v čase plynoucím jedním směrem doplňována – chvíli- a odebrána – chvíli- postupně v čase ?, z vakua ?) Možná je dokonce nejsilnější silou ve vesmíru. (nemůže se stát, že by informace nesená fotonem z kupogalaktických seskupení byla >nějak pozměněna< cestou „v čase“ a vlivem času ? a vlivem relativistických efektů (?) možná se relativisticky „upravuje“ na fotonu informační údaj natolik, //frekvence a vlnová délka i lom do spektra//, že po dešifrování fotonu zde na Zemi z kvasaru se nám on jeví jako obrovský a přitom to může být malá obyčejná hvězdička....?)

2. JAK VYPADAL VESMÍR NA POČÁTKU?

Podle dnešních teorií byl vesmír na počátku tak malý, že nemělo smysl uvažovat o čase a prostoru. (I když neznám důkazy odvozené z dnešních teorií /teorie už není hypotéza/ co dokazují vznik času a vznik prostoru, mohu se silně domnívat, že tytéž teorie by byly schopny >dokázat< naopak i to, že čas, coby veličina-artefakt, je věčná, pouze se ve Třesu „rozeběhla“ – spustil se chod-odvíjení dimenze času. Obdobně to bude platit s dimenzemi prostoru a jejich „rozpínáním“, které se jeví >malému pozorovateli<, kdežto pozorovatel kupogalaxie letící skoro cééčkem, pozoruje naopak, že vše směrem do mikrosvěta, hmotné, se smršťuje, hrouťí, kompakťikuje, zakřivuje do multibalíčků...mající p r o j e v hmotový) Pak došlo k velmi rychlému rozpínání, které uspíšila zmíněná energie vakua. Během okamžiku se vesmír zvětšil až 10^{30} krát (On se nezvětšil 10^{30} krát nárazově v jistém časové intervalu, tedy skokem, ale v původním

nekonečném jednotkovém vesmíru symetrickém ze tří veličin délkových a tří veličin časových se „rozbalil“ - „převrhnul“ tento stav lokálně na dva stavy sobě rovnovážné ale asymetrické, a poté se počala „párat“ posloupnost střídání symetrií s asymetriemi a tím vytvářel podle hyperbolické závislosti rozpínající zbytkový časoprostor a nový stav – hmotový... Neumím to prozatím lépe popsat) a část energie se přitom podle rovnice $E=mc^2$ přeměnila na hmotu. Miliontinu sekundy po velkém třesku se vesmír ochladil na 10 bilionů stupňů Celsia a naplnil se neutrony, protony a elektrony, (Tedy energie vakua coby pole nikoliv látka je nekonečně žhavá a chladnutím se „nehmotná“ energie mění v protony, elektrony atd., přičemž „chladnutí“ se provede pouze rozptylem nehmotové energie po rozpínajícím se prostoru, což je „dodání“, „přibývání bodů z ničeho“ do prostoru původního ve Třesku...) tedy základními cihlami hmoty tak, jak ji dnes známe. Asi po třech minutách se utvořily (ač jim nikdo k tomu nedal svolení a jaký zákon jim to nařídil, také fyzikové neřekli) první atomy, což v konečném důsledku vedlo ke vzniku života ve vesmíru o 9,5 miliardy let později.

3. Z ČEHO JE VESMÍR? (Když jsem položil obdobnou otázku L.Motlovi –strunovému teoretikovi, pochopil otázku jakože „z jakých matriošek“, tj. fragmentů je struna složena?...na jaké fundamentální kousky se dá rozbít ? ... Já přitom měl na mysli nikoliv z jakých stále menších a menších matriošek, ale z jakého „artefaktu –média-hotového či nehotového“. Bohužel jsem byl označen za vola, co klade nesmyslné otázky.)

Nové poznatky týkající se této otázky jsou přinejmenším překvapivé. Léta se vědci domnívali, že hmota ve vesmíru se skládá ve velké míře z atomů vodíku (ha, aha, a je to tu zas : otázka zde položená nemá na mysli artefakty vesmíru, ale fragmenty oněch samozřejmých artefaktů) spolu s ostatními chemickými prvky. Dnes se ukazuje, že celá viditelná hmota vesmíru - hvězdy, galaxie a horký plyn jsou jen několika procenty hmoty, která by tu měla v důsledku velkého třesku být. (V důsledku Třesku tu má být nejen látka...má být, řekli vědci a našeptal jim to sám Bůh ? anebo rovnice už definitivní, univerzální z dořešené Teorie všeho ?) Vesmír se **proto musí** skládat z hmoty, kterou nevidíme - tzv. tmavé neboli neviditelné hmoty. To však není vše. Jen asi pět procent této hmoty (prachu a plynu) se může skládat z obvyklých atomů, zbytek, jak museli kosmologové přiznat, má neznámé složení. (Důvod naši ve svých teoriích či dalekohledech ?) Jako kandidáti na prvky neviditelné hmoty byly představeny různé exotické subatomární částice, například tzv. wimps. Wimps je zkratka pro „masivní částice s týdenní interaktivitou“ (Weekly Interacting Massive Particles). Tyto částice měly vzniknout krátce po velkém třesku a mají desetkrát až tisíckrát větší hmotnost než proton. Pokusy zachytit je zatím selhávají.

4. JAK VESMÍR SKONČÍ?

Rozpínání vesmíru se stále zrychluje, což může mít velice nepříjemné důsledky. Ve viditelném vesmíru je dost hmoty na to, aby z ní mohly vznikat hvězdy ještě přinejmenším dalších tisíc miliard let. (a bude ten >viditelný vesmír viditelným< celých 1000 miliard let ? pak ovšem bude superřídký pro látku.) Potom se však začne hmota hroutit do stále větších černých děr. Vesmír bude tmavý, chladný a nebude v něm nic jiného než energie vakua. (No, a to už je stav „zvlněného časoprostoru“, který byl před Třesem...vření ustává a ustává, proměňuje se v klidný symetrický stav dimenzí veličin délky a času) Co bude potom, se můžeme jen dohadovat. Jednou z možností je náhlý výbuch energie vakua, který by byl novým velkým třeskem.

5. BYL VESMÍR STVOŘEN PRO NÁS?

Mnohé z vlastností vesmíru jsou pro život podivuhodně příznivé, říkají někteří kosmologové a odpovídají na tuto otázku kladně. To však ještě nic nedokazuje, oponují

druzí. (S takovou přísností kdyby tito kosmologové hodnotili i ostatní teorie, hypotézy a pozorování, pak by z celé fyziky zůstalo pár listů přesné pravdy. Je-li pravděpodobnost jistého výsledku malá jako $1:10^{50}$, a přesto nastal, pak už to hovoří o něčem. Podobně kdyby s tak vysokou přesností bylo vyzozorováno, že $E_k = -E_p$ bylo by už jasné, že vesmír je plochý, že není třeba žádné kosmologické konstanty atd. Já navzdory tomu za chvíli naznačím, že úvaha může být i >obrácená<) Kdyby byly například vztahy mezi jednotlivými silami v atomovém jádru jiné, atomy určitých prvků jako uhlík a vodík by byly nestabilní a nemohly by se stát základem života. Stejně tak kdyby byla zápalná koule, již byl vesmír při velkém třesku, namíchaná s jinou konzistencí, mohl být kosmos plný obrovských černých děr, nebo naopak úplně prázdný. Kdyby však vesmír nebyl stvořen nám na míru, nebyl by tu nikdo, kdo by o tom mohl vědět. Je navíc docela možné, že před „naším“ velkým třeskem tu byl nespočet podobných explozí, které vedly k vesmírům pro život zcela nevhodným (Pouze se stal vhodný stav vesmíru pod PPP tj. pod Prvním počátečním pravidlem jako je pravidlo paraboly $A^2 = 2B$. Čili si vesmír „vyzkoušel“ všechna řešení a jediné „schopné“ bylo PPP po němž následovala posloupnost střídání symetrií s asymetriemi a tím stavba hmotových struktur, stále složitějších a složitějších. Další výklad k tomu níže *) - nebyl v nich však nikdo, kdo by si na to mohl postěžovat. Je to stejné jako v loterii. Máme-li k tomu dostatek času, jednoho dne se svými čísly do výhry třeba trefíme. V roce 1992 přišel americký teoretický fyzik Lee Smolin s nápadem, že přírodní zákony se mohou s každým následujícím vesmírem vyvíjet tak, aby byly pro život příznivější. Důkaz tohoto „vesmírného darwinismu“ se však bude hledat jen velmi obtížně.

Od počátku času do současnosti

10-35 sekund

Základní síly se od sebe začínají oddělovat. Energie vakua způsobuje rozpínání vesmíru.

10-43 sekund

Prostor a čas vznikají s výbuchem, známým velkým třeskem. Gravitace, elektromagnetické a jaderné síly jsou totožné.

10-6 sekund

Objevuje se hmota v podobě elektronů a kvarků, z nichž vzniknou protony a neutrony.

3 minuty

Protony a neutrony tvoří atomové jádro.

300 000 let

Elektrony se vážou k jádrům a vytvářejí atomy. Vesmír je zatím příliš chladný na to, aby jím mohlo projít světlo.

100 milionů let

Začínají zářit první obří hvězdy.

1 miliarda let

Formují se první galaxie.

8,5 miliardy let

Vzniká Slunce a Země.

9,5 miliardy let

Na Zemi se poprvé objevují bakterie.

13,5 miliardy let

Rozmanitý život na Zemi.

13,8 miliardy let

Objevují se dinosauři.

13,99975 miliardy let

Objevuje se člověk dnešního typu.

14 miliard let

Právě čtete časopis 100+1.

FOCUS, Londýn

(podle informací projektu Chandra z 18. 5. 2004 přeložil FV)

30. 05. 2004, 10:59

*****

Kosmologické modely a kreacionismus

Fyzika a filozofie

(Josef Petr Ondok)

z knihy "[Ateismus, vesmír a Bůh](#)", vydal(o): [Trinitas](#)

Pokusme se zodpovědět tyto tři otázky:

1. Lze dokázat časový vznik vesmíru a jeho časovou konečnost?
2. Může být hypotéza Boha racionálním vysvětlením vzniku vesmíru?
3. Může být hypotéza Boha racionálním vysvětlením zákonů vesmíru?

Základní informace o různých kosmologických modelech a teoriích lze najít u Grygara. Podrobnější popis těchto teorií podává S.Weinberg a W. Hawking. Kosmologické modely z hlediska kreacionismu vyhodnocuje W. L.Craig. Kritickou analýzu jednotlivých kosmologických teorií i jejich důsledků pro filozofický kreacionismus obsahují knihy P.Daviese: Mysl Boha (The Mind of God) a Bůh a moderní fyzika (Gott und moderne Physik). Poslední autor přistupuje ke kreacionistickému problému jako fyzik a také jako filozof se schopností vidět problém v mnoha obecných souvislostech, které obvykle fyzikům unikají.

Kde fyzika ztrácí smysl

Otázka časového vzniku světa začala být aktuální, když E.Hubble r.1929 zjistil, že vesmír není statický, ale že se rozpíná. To bylo možno dokázat na základě Dopplerova principu z "rudého posuvu" ve spektru světla přicházejícího ze vzdálených galaxií. Hubble také objevil, že rychlost vzdalování galaxií je úměrná jejich vzdálenosti od nás.

Interpretace rozpínání vesmíru vedla k teorii tzv. "velikého třesku" (big bang). Teorie velkého třesku je v podstatě založena na Einsteinově teorii obecné relativity. V počáteční fázi byla veškerá vesmírná hmota zhuštěna v jediný "bod" s nekonečnou gravitační silou (tzv. singularita). V této fázi musí podle teorie obecné relativity čas a prostor vymizet. Hmotná singularita předpokládá časovou a prostorovou singularitu. Rovněž ani fyzikální zákony nemohly ještě působit, neboť jsou vázány na čas a prostor. Otázka, co bylo před velkým třeskem, ztrácí fyzikální smysl, neboť nebylo žádné "před", jelikož nebyl čas.

Ruský meteorolog A.Fridman objevil řešení Einsteinových rovnic obecné teorie relativity, které připouštělo nejen rozpínání vesmíru, ale i opačný pohyb: jeho kontrakci, jeho smršťování.

Měření hustoty vesmírné hmoty mělo ukázat, zda rozpínání vesmíru je, nebo není cyklické. Měření ukázala, že hmota hvězd tvoří jen 1% celkové hmoty ve vesmíru. Existovala však také data o existenci tzv. tmavé (dark) hmoty, o které se předpokládalo, že by mohla kompenzovat deficit v požadované hustotě vesmírné hmoty. T. Gold postavil hypotézu časové symetrie rozpínání a kontrakce v modelu "cyklického" vesmíru a ztotožnil velký třesk, jímž rozpínání počíná, s "velkým křachem" (big crunch), jímž končí kontrakce vesmíru. T. Gold byl také s H.Bondim autorem teorie rovnovážného stavu (steady-state theory), podle níž zřetřování hmoty vesmíru při jeho rozpínání je kompenzováno neustálým tvořením nové hmoty.

Takovýto obraz by nevyžadoval ani začátek, ani konec vesmíru. E. Hoyle, který přijal za svou tuto teorii, se pokoušel dokázat, že neustálé tvoření hmoty není porušením zákona o zachování hmoty a energie, pomocí pojmu "kreačního pole" s negativní energií. Ačkoli se tato teorie vyhnula problému vzniku vesmíru, a tím i eventuálnímu problému jeho stvoření, nevysvětlila, proč je vesmír takový, jaký je, proč existují kreační pole atd.

Pojem kreačního pole a negativní energie Hoyleova řešení mají rysy, které připomínají spíše spekulativní metafyziku než fyziku. A.N.Whitehead, autor tzv. procesní filozofie, uvítal pojem neustálého tvoření, neboť jeho filozofická koncepce pojem stvoření jako neustále přítomného aktu zahrnovala. Avšak "steady state" teorie byla odmítnuta, když radioastronomie objevila tzv. reliktní záření, které předtím nebylo postihnutele standartními astronomickými metodami. Toto reliktní záření, jak se ukázalo, bylo důsledkem velkého třesku.

Kvantová fyzika se pokoušela o vysvětlení velkého třesku z pozice svého indeterminismu. Kvantové jevy v subatomární struktuře nejsou určeny podle této teorie předcházejícími příčinami. Nemůžeme např. určit, kde bude elektron v určitém časovém bodě. Jeho poloha je dána jen distribuční funkcí pravděpodobnosti.

Jestliže se v kvantovém mikrosvětě objevují spontánně fyzikální objekty bez dobře definovaných příčin, pak je možno předpokládat, že obdobný fenomén platí i pro makrosvět.

Velký třesk by pak byl jevem, který nemá příčinu. Je zde ovšem problém, lze-li kvantovou fyziku aplikovat na vesmír jako celek. Někteří fyzikové připouští možnost "kvantové kosmologie", neboť existoval čas, kdy vesmír byl zhuštěn na malou dimenzi.

Hustota hmoty byla 10 umocněno na -94 g.ccm před 10 umocněno na -43 sekundami s průměrem vesmíru 10 umocněno na -33 cm, což je tzv. Planckova hustota, čas a délka, které představují oblast, pod níž ztrácí smysl jakékoli měření.

Pokus obejít začátek

J.Hartle a S.Hawking se pokoušeli vyhnout časovému začátku vesmíru a vytvořili teorii, v níž se pojem počátku nevyskytuje. Tato teorie se opírá o speciální koncepci časoprostoru. Hawking konstruoval model časoprostoru, v němž s přibližováním k počátku vesmíru (k velkému třesku) čas začíná splývat s prostorem, až s ním v singularitě velkého třesku úplně splyne. V tomto modelu se totiž čas v blízkosti počátku "zakřivuje". Čas se takto "vynořuje" z prostoru a proto neexistuje žádný první okamžik času. Podle těchto představ tedy časový začátek vesmíru neexistuje.

To však podle Hawkinga neznamena, že vesmír je nekonečně starý. Čas je omezen, ale nemá hranici jako takovou. Protože vesmír nemá počátek, ztrácí problém jeho vzniku smysl. Je časově a prostorově konečný, ale nemá začátek, je uzavřen sám v sebe a mimo jakékoli vnější vlivy. Není ani stvořen, ani není zničitelný. Je jednoduše jsoucnem. W.L.Craig pokládá tuto koncepci za metafyziku. Je to metafyzika, jejíž racionalita si nezadá s velkými spekulativními filozofickými systémy.

Vesmír jako bublina?

Americký fyzik A.Guth a sovětský kosmolog A.Linde jsou autory teorie, podle níž vznikl vesmír jako "bublina" časoprostoru, která se nafoukla fantastickou rychlostí a vedla k velkému třesku. Byly vytvořeny alternativní modely mateřských vesmírů a "baby" vesmírů. Náš vesmír je jen jeden z mnoha dalších. Tato teorie se nazývá "vakuově flukтуаčním" modelem vesmíru. J.Grygar ve své výše citované knize podává bližší vysvětlení tohoto modelu obtížně srozumitelného pro nefyzika. Kvantová fyzika ukazuje, že se hmota může vynořit z vakua za podmínky, že tam bylo přivedeno dostatečné množství energie. Rozšířením platnosti této poučky je možné předpokládat, že na počátku, těsně před velkým třeskem, byla do počátečního vakua převedena nezměřitelná množství energie, která vyvolala prvotní vakuovou fluktuaci, z níž se zrodil náš vesmír. Původní vzbuzené vakuum s nepředstavitelnou hustotou energie se snažilo zaujmout nejnižší energetický stav, což způsobilo prudké zvětšení prostorových rozměrů. Šlo o neobyčejné "rozfouknutí" (inflaci) vesmíru. Prudká inflace prostoru způsobila, že se vesmír "rozbil" na pomyslné bubliny, uvnitř nichž se kauzální vztahy zachovaly, ale mezi nimiž kauzální vazba přestala existovat. Existuje pluralita vesmírů, které na sebe vzájemně nepůsobí.

Výpis všech kapitol z této knihy: [Feuerbach, Marx, Nietzsche, Freud...](#) / [Kosmologické modely a kreacionismus](#) / [Velký třesk bez počátku?](#) /

(Související) texty k tématu:

Příroda:

- [Viditelný svět je jako mapa, která zobrazuje nebe](#)
- [Víra nedává odpověď na fungování přírody](#) (Aleš Opatrný)
- [Věřím v Boha Stvořitele nebe i země](#) (P. Ing. Aleš Opatrný)

- [Jiří Grygar a jeho pohled na přírodu, Boha a víru](#)
- [Astronaut J. B. Irwin: Čemu mě naučil let na Měsíc](#)
- [Astronaut E. A. Cernan o Bohu](#)
- [Marek Eben a jeho pohled \(nejen\) na přírodu](#)
- [Láska hledá spojení s nějakým ty](#) (Anselm Grün)
- [Velikonoční tajemství. Zápas života se smrtí](#) (Ludvík Kolek)
- [Vzkříšení](#) (P. Ing. Aleš Opatrný)
- [Odpočinek v přírodě](#)
- [Moji přátelé](#) (Jakuba Deml)
- [Stříbrný lišák - povídka](#) (Ernest Thompson Seton)
- [Kus křídý - povídka](#) (G. K. Chesterton)
- [Omálovánky s tajenkou: Bůh stvořil svět, Svět kolem nás, Hledej v lese oslíka i hříbky, To je kouře! Co tam asi pálí?, Omálovánka "Stvoření"](#)
- [Soubor mnoha textů k tématu příroda](#) na webu pastorace.cz

Věda, rozum a víra:

- [Věda a víra - protiklady?](#) (Jiří Grygar)
- [Jiří Grygar](#) a jeho pohledy na vědu a víru - soubor textů
- [Kosmonaut E. Cernan](#) o Bohu
- [Kosmonaut J. Irwin](#) - pohled z Měsíce na život, lidi a Boha
- [Astronomie ve Vatikánu](#)
- [O vztahu víry a rozumu](#) - průřez encyklikou Fides et Ratio
- [Ateismus](#) skutečná tvář ateismu (Ravi Zacharias)
- [Ateismus, vesmír a Bůh](#) (Josef Petr Ondok)
- [Úvahy o důkazu Boha](#) (Josef Petr Ondok)
- [Mysterium a rozum](#) - o Bohu systematicky (Dominik Pecka)
- [Rubrika: "Věda a víra"](#) v katalogu tohoto webu
- [Rubrika: "Věra"](#) v katalogu tohoto webu

Věra:

- [Jiří Grygar](#) - Proč věřím v Boha
- Kosmonauti [Cernan](#) a [Irwin](#) o své víře
- [Věda a víra](#) (Jiří Grygar)
- [Věra - základní pohled](#) (Aleš Opatrný)
- [Věra zraje krizemi](#) (Dle J. Powella)
- [Credo](#) - Stručný a čtivý souhrn křesťanské víry (Aleš Opatrný)
- [Vztah víry a rozumu](#) (Jiří Skoblík)
- [Karikatury \(víry v\) Boha](#) (Kateřina Lachmanová)
- [Rubriky o víře](#) - v katalogu tohoto webu
- [Soubor mnoha dalších textů k tématu víra](#) - na webu pastorace.cz

*****

*) Moje přílohy : opis z kolekce tvorby úvah

021

Opis z dopisu Poláka Michaela : ([modře](#) moje reakce)

1.... teze ze "Buh teprve bude" neni cizi pohledu napr. teolog Teilharda de Chardin... ale kazdopadne je to spis urcity pocit ktery clovek muze mit ze sveta, basnicky opis - a ne fyzikalni teorie ;-)
 Já bych odmítal vznik takové myšlenky jako básnickou zkušenost z tohoto světa. Já jednak vycházím ze své hypotézy dvouveličinového vesmíru a z ní tvorby filozofie - a proto dedukuji nikoliv básnický, ale z faktů, že ve vesmíru se v plynutí -odvíjení času hmota zesložituje (přičemž plynutí času je zabudovááno i do té hmoty, plynutí času je "stavitelem" složitostních struktur hmoty) a zesložit'ováování hmoty je nepřímou úměrné ...: čím víc je hmota složitější, tím je jí ve vesmíru méně a méně, a té nejsložitější v budoucnu bude procentuelně strašně nepatrné množství vůči sumě hmoty ve vesmíru sledované. Dále si nemyslím, že by vývoj složitosti byl na milionech hvězd či galaxií naprosto !! stejný a že vývoj té složitosti musí být pyramidální. Je-li pyramidální, pak někde je ten vrchol nejvrcholovatejší. Kde ?

Takže netvrđím, že výrok "Bůh teprve bude" je fyzikální teorie, ale podstata - opodstatnění výroku je v logice fyzikálního vývoje hmoty.

2. ...Richard Feynman. Ten říká, že přírodní vědy jsou o tom "co se stane když udeláme to a to?".

Feynman to říká tak, že vezmeme-li si "*strom vývoje vesmíru*" tj. vývoje hmoty, vývoje zákonů a vývoje interakcí a vývoje pravidel, pak "na počátku" byly jednoduché a vždy postupně byly kombinačnější a složitější. U složitějších systému neumíme tak dobře předpovídat jako u jednodušších a to proto, že jednodušší systémy se řídí "jednoduššími" zákony, které dost dobře známe a složitější podle složitých zákonů, které méně známe a u složitějších systémů >běží více zákonů naráz< (u rakoviny, u AIDSu atd.) Takže přírodní vědy jsou sice o tom co se stane když to a to - předpovídání co se stane, ale u složitých systému se nedá předpovídat co se stane...? anebo se opět složitý systém musí "rozřezat" na nějaké jednodušší systému o nich už umíme dedukovat. Rozhodně například „předbíháme čas“ tím, že sami my lidé vyrábíme chemické sloučeniny, které příroda vyrobí až za stovky milionů let sama – viz léky. A zde „předpověď“ má jaký význam?... vesmír umí sám předpovídat svými zákony co udělá- vyrobí člověk v r. 1986 za lék-sloučeninu co on sám vesmír ví že jí vyrobí až po milionech let ?

022

Opis textu : (modře moje odpověď)

Vážený pane inženýre, hezký večer. (píše mi pan Beníšek)

Zírám na Vaši dišputaci na vysoké vědecké úrovni s renomovaným vědcem? panem Motlem L., jehož WWW. jsou velice půvabné; starších dat, leč asi méně než nesmírně vážně. Nejsa odborník, nevím co s tím. (*nevíte co s čím ? jak rozřešit můj spor s panem Motlem ?*) Seč. Co na Vašich stránkách dělají texty P.Kábrta? - znamená to, že jste pro evoluci či pro tvoření Bohem. (*Kosmologie vždy naráží na filozofické otázky jdoucí až "k počátku" - reálnému či fiktivnímu, takže to neminulo ani mě. Já stavím také hypotézu fyzikálně, ale nevyhnu se vyplývající z toho obecnosti, jež vede k dilematu zda Bůh je či ne --> a kdo >to< vše začal a proč. Kábrtovy texty byly pro mě dost provokační, abych vydržel k nim nic neřici (v duchu své hypotézy). A nevím zda jste se dočetl, že zastávám názor >střídání symetrií s asymetriemi< a to podle parabolického pravidla, které je zase tím něčím mezi linearitou a nelinearitou a "náramně se hodí". To znamená, že moje úvahy a rozjímání nad kreací vedly k osobnímu názoru, že dokonce otázka Boha může být zcela >opačně<. Na počátku "spuštění chodu času" pro tento vesmír byl stav časoprostoru a hmoty ve stavu fotonů naprosto nejjednodušší. Nebylo třeba ani mnoha druhů zákonů. Kombinačně složitější a složitější a složitější byl vesmír každou odbitou sekundou. Myslím, že platí filozofická rovnice $x \cdot y = 1$, což je v překladu a dosazení "*kvalita krát kvantita je konstantní*". Je-li něčeho strašně moc má to nejnižší kvalitu...a je-li něčeho strašně málo má to nejvyšší kvalitu. Na počátku odvíjení času měla hmota "nejnižší kvalitu-složitost" (byly to jen fotony) Pak se část hmoty-fotonů přemění = zesložití = z toho vodík, pak se část hmoty ještě zesložití, je z toho helium, pak to postupuje tak, že čím se vezme menší množství, tím u něho narůstá složitost. Dnes se pozoruje, že ve vesmíru je-existuje 73% vodíku, 22% helia, 5% všeho ostatního čili hádám : 2% lithia, 0,05% sloučenin jednoduchých (jako např. CO2) 0,00005% sloučenin anorganických, 0,000000000000000000000005% sloučenin organických, ještě méně bílkovin a ještě méně - já nevím čeho - a nakonec DNA v množství 0,000000000000000000000000000000000000000000000000000000005% (a dále nad DNA je "vědomí" a dále je ??? -> Bůh v množství ??? z celku hmoty) z veškeré hmoty ve vesmíru. Tím chci říci, že vývojově pomocí odvíjení času-chodu času se jednoduchá hmota přeměňuje na složitou hmotu (vlnobalíčkováním) a současně jí je čím dál méně, až...až je natolik složitá, že jí je ve vesmíru natolik málo, že...že se její složitost m ě n í v BOHA skoronehmotného. Bůh se v nás rodí, v nás tvoří, nastává, probouzí, rekrutuje a počíná v nás svou "hru", my sami rodíme boha, čili **vesmír sám** v pochodu času mění jednoduchou hmotu na složitou-na lidi a v lidech na Boha...Bůh >se sestavuje< v nás...a předtím nebyl; nebyl když lidé nebyly, kamení a voda, hvězdy boha nepotřebovaly. **Bůh teprve bude ! !**...jeho fragmenty virtuální se již objevují.*

Nevím kde se vzaly dvě veličiny = délka a čas, z nichž se následně dle pravidel hmota postavila...a vesmír realizoval. Ty dvě veličiny jsou dvěma stranami jakési jedné mince - Velveličiny (v rovnováze v minulém vesmíru, v nerovnováze v tomto vesmíru)
...Monoveličina coby artefakt krát Monostav coby zákon-pravidlo = Bůh coby střídání stavů od extrému k extrému, od počátečních fotonů přes homo sapiens opět k myšlence, k duchu, vědomí a k Bohu...; monostav je věc neurčitá, existuje a současně neexistuje, má a současně nemá vlastnosti, je inertní, nevztažná, nemá důvod, její stavy-symetrie a asymetrie se střídají ...nekonečně a bezdůvodně...??? nevím, hádám.

Ale o čem jsem přesvědčen, že Země sice není středem vesmíru geometricky, ale **je** středem vesmíru coby vrcholek pyramidy onoho zesložítování hmoty a že nikde ve vesmíru není hmota složitější než právě zde a tím pádem jsou lidé ve vesmíru sami - na vrcholu. Kdyby byli inteligentní tvorové ještě jinde, pak časový interval 1000 či 10 000 let nehraje globální vesmírnou roli, ale hraje roli při zesložítování hmoty tak moc, že by se už tyto vyspělejší tvorové už dávno ozvali a dokonce by jich mohlo být i stovky....i v této galaxii. Nejsou, - jsem sami....a na vrcholu.

Dík za odpověď. Není zač, díky za reakci a váš názor.

P.S. Jste oba recesisti? **Ne, rozhodně ne.** sdělte mi prosím důvěrně, díky.

JN (11.03.2004)

028

„Podle kosmologického principu homogenity a izotropie musí **každý pozorovatel** kdekoliv ve vesmíru pozorovat, že vzdálené galaxie se od něj vzdalují, tedy vesmír jako celek se rozpíná.“

Promiňte, ještě jedna debilní otázka : tím pozorovatelem, co si ho fyzikové určili, musí být bod ? čili skorobod, maličký človíček ?...anebo tím pozorovatelem Vesmíru smí a může být i „celá kupa galaxií“ an bock = pozorovatel Vesmíru ? Jak velký smí být pozorovatel ? Kolik toho pozoruje >celý lánec galaxií< = pozorovatel ? Cokdyž „On“ pozoruje, že Vesmír se nerozpíná, že On stojí, ale že všechny menší a menší objekty ve vesmíru „se scvrkávají“ ?, a to tím víc čím víc hmotní ...cokdyž se nerozpíná časoprostor, ale se zmenšuje velikost hmotných těles vůči etalonu $c = x_c / t_c = 1 / 1$?...cokdyž zmenšují svou vzájemnou rychlost (i velikost) objekty tak, že více a více hmotní ? a vůči celku se „scvrkávají“ ? Je podmínkou, aby pozorovatel byl mrňavý a viděl jen Hubbleovské rozpínání ? Myslím bude-li pozorovatel >Nemrňavounký<, bude pozorovat smršťování antihubbleovsky...
30.01.2003

029

Třesk není vznik vesmíru, ale nastolení nového pravidla

„...Je-li vesmír tento dvouveličinový, pak se můžeme domnívat, že tyto dvě veličiny - čas a délka - jsou dvěma stranami jedné mince = Velveličina ---> existenčno ----> artefakt. A filozof se hned ptá zda může „být“ sám o sobě nějaký jakýsi artefakt „A“ a už nic...??? Proto se domnívám, že „filozofická rovnice pro vesmír“ bude :

„A“ krát Zákon = Velvesmír

„A“ (čas versus délka) krát Zákon (První počáteční pravidlo versus Bůh) = Velvesmír
(a jeho střídání stavů symetrických s asymetrickými , kde jedena z možných asymetrií je náš vesmír)
Třesk není vznik vesmíru, ale nastolení nového pravidla Ano, VT je změna předešlého stavu vesmíru. Třebas byl symetrický a to tím, že časoprostor v něm je trošku jiný a hmota je také trošku jiný vlnobalíček, množina vlnobalíčků – tedy tam před big-bangem je časoprostor naprosto totožný s hmotou. Jak to vypadá ? Nevím, je to kočkopes, je to vesmír jakási „mlha“- ani ryba ani rak, je to prostě symetrie dvou veličin času a délky, dokonce symetrie všech tří dimenzí délkových a tří dimenzí časových, čili

$c^3 = c^3$ rychlost světla natřetí = rychlost světla natřetí >> a tento „neutrální, inertní, nicneříkající vesmír se najednou v tom Velkém třesku „rozdělí“ na dvě hemisféry („v bodě“ a počne se „párat“): na časoprostor a hmotu. Časoprostor je stav kterému „něco“ chybí a hmota je stav, které to „něco“ přebývá – čili je to rovnováha nepravá, asymetrie. A tato asymetrie ovšem může být jakákoliv...no, pro náš vesmír padla volba stavu a tvaru asymetrie podle geometrie a to podle paraboly...čili ten Zákon, to PPP je : $A \cdot A = B + B$ >> toto je parabola.

Toto je počáteční řídicí pravidlo, pravidlo gravitace, podle něhož se začne řídit tento vesmír, že se „mlha“předchozího stavu Velvesmíru rozštěpí na časoprostor a hmotu. A další pravidla – zákony (sil, interakcí) se rekrutují v našem vesmíru v závislosti na prvním pravidle, a další zákony (generované v našem vesmíru postupně) jsou vázány na PPP také.- střídají se neustále symetrie s asymetriemi v celém vesmíru, ve všech interakcích, v každém lokálním i globálním místě,...rovnováha neexistuje nikde...vesmír nemá rovnici, všude platí „nerovná se“. Po VT se čas rozběhnul jiným tempem než jednotkovým. ....- Po tomto vesmíru, až skončí, tak nastane zase nějaká symetrie veličin...jejichž vize se může změnit a budou se chovat třeba naprosto jinak...čas bude „třuluhorburat“ a délka bude „čůřivetroždi“ atd. a přeci to budou dva artefakty na stavbu mono-Velveličiny a z ní Velvesmír.....>>

A ten stav „A“ nemůže existovat sám o sobě , musí k němu být, družít se >pravidlo< .
EXISTENCNO . I NEEEXISTENCNO je „A“-stav krát pravidlo-zákon-Bůh ve střídání vizí...
asymetrické a symetrické....???

$$\begin{array}{rclcl}
 \text{NIC} & \times & \text{VSECHNO} & = & 1^2 \\
 0 & \times & \infty & = & 1 \times 1 \\
 \text{časoprostor} & \times & \text{hmota} & = & \text{„m l h a“} \\
 \infty & \times & 0 & = & 1 \times 1
 \end{array}$$

030

„...během rozpínání a stárnutí se hmota tvoří. Zajímavé je, že po Velkém Třesku jí vzniklo >hodně< za minikrátký čas a postupně s narůstáním času-stárnutím vesmíru jí přibývá méně a méně. (exponenciálně dolů) Takže po VT „vzniklo hmoty z a t r a c e n ě více než časoprostoru“ , symbolicky :

$$\begin{array}{rclcl}
 1 & \times & 1 & = & 0 & \times & \infty \\
 \text{ („ mlha“)} & & & = & \text{časoprostor} & \times & \text{hmota}
 \end{array}$$

$x \cdot y = 1$ exponenciální rovnice...

pak se ten děj postupně obrací, více přibývá časoprostoru a méně hmoty. Ale ani tak jak to říkám to není přesné, přesná vize, jen zjednodušeně .V mém pojetí je to tak, že časoprostor na Planckových škálách velikostí „vře, bublá“ – je to Higgsovo pole bizarně zvlněného časoprostoru...ale to vlnění je jen do 90^0 ...Pokud se vlna „převlní“ přes 90^0 přesně podobně jak to dělá u břehu moře kde surfari surfují na „překlopené vlně“, tak podobně to udělá časoprostorová vlna v mikrosvětě., v té pění. Pak tuto scénérii-vlnu dáte do souřadných os a třeba ta vodorovná osa bude časová souřadnice a na ploše papíru budete mít tu „převlněnou vlnu“, a co vidíte ?, sledujete průběh vlny, že čas „jde doprava“ ,ale v té části „převráceného vrcholu vlny“ jde čas nachvililinku dozadu a...a pak zase dál správným směrem. Čili čas v jistém lokálním místě šel nachvililinku dozadu. Já to nazvu : časové cuknutí, cukaneček A tak si těchto „převlnění vln“ můžete představit několik >nad sebou< a to nejen v jedné ose, ale ve všech třech. osách Čili, časoprostor se na Planckových škálách „vlnobalíčkuje“ a ten vlnobalíček, který se „převlní, přeplátuje“ tak takový „uzel“-shluk je ona samotná hmotová částice.

Předešlý vesmír před Velkým Třeskem má nějakou symetrickou podobu. Třeskem vznikne První Počáteční Pravidlo (anebo důsledkem vzniku Pravidla je Třesk) a tím se začne „předchozí“ vesmír „dělit“ na dvě hemisféry

1) časoprostor a 2) hmotu... (to „dělení“ nutno vidět jako „přeskok“ $\Delta t / t$ v rovnicích >z levé strany na pravou stranu rovnice<) čili předešlý vesmír, kde neexistuje rychlost menší než c , kde panuje rovnováha $c^3 = c^3$, tak tím Třeskem vznikne „v onom vřícím monočasoprostoru “ nový stav $v < c$ a tím se nastolí, spustí chod –odvíjení času. Jmenovatel u rychlosti je větší než jednotkový a to my vnímáme jako pochod-chod-odvíjení-postup času, chod jedné časové dimenze. Další dvě časové

dimenze mají stále jednotkové odvíjení-to nevnímáme. Tam kde nastane $v < c$, tam nastane, nastává v Planckovském mikrosvětě přeplátování vřícího časoprostoru a tím nastává i $v < c$ a tím ten vznik vlnobalíčkových shluků coby hmotných artefaktů...v tom poli Higgsově čili v tom „původním časoprostoru inertním“. Vše co má $v < c$, to hmotní. A v první „minisekundě“ „v poli zvlněného časoprostoru“ se udělalo moc vlnoshluků. 99,99 % toho pole „zvlnobalíčkovalo“ do prvních částic – asi fotonů. Pak se z 99 % fotonů udělal jiný dimenzní shluk – skorovšude- a to byly elektrony, pak se udělal ještě jiný tvar vlnoshluku a to byly neutrinny,...atd. atd. atd. Vlnobalíčky „se rodí“ a čím jsou složitější, tím jich je procentuálně méně. Opět exponenciála. Proto ve vesmíru je nejvíce vodíku a méně hélia a méně dalších a dalších složitějších hmotových struktur až...až pak jen na Zemi jsou bílkoviny a DNA. Nikde jinde už ve vesmíru nejsou. My nejsme středem vesmíru geometricky, ale středem jsme co to geneze hmoty, co do vyprodukování nejsložitější hmoty...právě zde na Zemi je špice pyramidy...a zda budeme na špici stále to jisté není,...možná i my skončíme na slepé vývojové větvi zesložit'ování hmoty ve vesmíru, a někde jinde nás předeženou. (Zvedání pyramidy bude pokračovat jinde.) Nyní jsme na vrcholu my, zde.

I strunoví vědci předpokládají, že hmotové artefakty jsou „struna“ co se chvěje – vlní a ta struna je nekonečně dlouhá. A tak „uzlíček“ na vlně se pohybuje časoprostorem a nemusí být od něj oddělen...ba naopak. Rozdíl mezi strunovou teorií a mou hypotézou je už snad jen v tom, že oni vsadili „řešení“ jen do dimenzí prostorových a čas balzamovali jako tabu. Já postavil tři dimenze délkové a k nim tři dimenze časové. Pak tyto spolu vlnobalíčkují a překlápí své vlny multiplikativně – nějak – a to je zrod hmotového artefaktu...oni mají tu strunu „z něčeho“, já mám tu hmotu z veličin $>délka<$ a $>čas<$

14.04.2003

038

Nalezneme takového Boha ve finálních zákonech Přírody? Snad najdeme v těchto zákonech krásu, řád a dokonalost. Ale dosud žádná přírodní věda ani nenaznačila, že by člověk měl ve Vesmíru nějaké zvláštní postavení. (Sestupujeme-li v poznávacím procesu k fundamentům přírody, stále zjišťujeme asymetrii, nerovnováhu...A je dost možné, že na posledním sestupném schodě poznání zjistíme lichost – asymetrii „poslední“, kterou buď potvrdíme jako axiomatickou nevysvětlitelnou danost anebo jí tu lichost "sečteme" s Bohem pro stav sudosti a rovnováhy. Bůh pak nemusí vůbec být nějaká osoba – bytost, může to být třeba Matematika anebo jen artefakt do symetrie vesmírných stavů, bez něhož (bez Boha) by nemohlo docházet ke střídání symetrií s nesymetriemi a tudíž by nemohlo dojít k žádnému vývojovému pohybu všeho) Z přírodních věd neplynou žádné zákony morálky, žádná míra dobra nebo zla, tedy žádné sebemenší stopy po člověka milujícím Bohu. (Při kombinačních stavech "vysokosložitostních celků" sestavených postupně z poznaného "prvního pravidla" při dovršení finální teorie o vesmíru, už se $>staví<$ do interakcí celky podle jiných pravidel než je původní prapravidlo základní. Kombinační celky, dělají takové struktury jako je rodina, stát, hospodářské struktury, sex, morálka atd., tedy "celky" se chovají už jinak než fyzikálně a tím nastávají mezi nimi "interakce" jiného charakteru než fyzikálního a tak je nesourodé chtít

hledat fyzikální příčiny lásky, krásy, strachu atd.) Ale dosud žádná přírodní věda ani nenaznačila, že by člověk měl ve Vesmíru nějaké zvláštní postavení. (Zvláštní postavení člověka ve vesmíru spočívá v logické dedukci toho, že pozorovatel vesmíru...vesmíru relativistického i gravitačního i pozorovatel v neurčeném místě vesmíru pozorující ho sám v jemu dané pozici pozorovacích hodnot a konstant...Pozoruje tedy vesmír a zjišťuje, že kdysi někde blízko počátku spuštění chodu času, byla hmota jednoduchá a že postupně ve vesmíru nastává proces zesložítování strukturních kvant hmoty a shlukování do složitějších variant, ale tak, že vodíku zůstalo od t_1 do $t_{\text{souč.}}$ 74 % konstantně, pak zůstalo konstantně od t_2 do $t_{\text{souč.}}$ helia, pak ještě v kratším intervalu zůstalo konstantně lithia ,opět méně atd. a ke "zesložítování" hmoty se vesmíru >odebírání, stále menší množství hmoty, atomů je pak jen malý určitý počet .Co se týče součtu atomů ve vesmíru, opět jich třeba 85% zůstalo inertních a jen z 15 ti % se vyvíjela ona složitost, nastaly molekuly...a ty nejsložitější asi jen na naší planetě a z těch nejsložitějších jen 10^8 kg bílkovin - v celém vesmíru – právě na Zemi a z těch bílkovin 10^5 kg DNA a....a ? a pokračuje-li ve vesmíru zesložítování hmoty 10^{53} kg veškeré k té nejsložitější, pak je jí stále méně a méně a tak domnívat se, že bychom my lidé mohli být ve vesmíru jediná ta nejsložitější hmota, není až tak kacířské a nepravděpodobné. Takže naše místo ve vesmíru – podle položené otázky : Ale dosud žádná přírodní věda ani nenaznačila, že by člověk měl ve Vesmíru nějaké zvláštní postavení není až tak dobře zodpovězené, neb věda jistě naznačila postavení člověka ve vesmíru a jak málo či moc je jeho postavení zvláštní, se postupně dozvíme, zda jsme či ne tou nejsložitější hmotou ve vesmíru,zda **co se týče té složitosti nejsme my lidé "středem vesmíru" (?)**

Steven Weinberg ve své knize [3] říká, že příroda se jeví krásnější, než by přísně vzato měla být.(A to proto, že při kombinační selekci velkých celků teoreticky se zrodily všechny kombinace, ale prakticky se vyselektovaly jen "vhodné" kombinace...proč ?, asi nastoupilo zde na místo fyzikálních zákonů "prvotních" sekundární zákony mající jiný matematický algoritmus ...který neporušuje onen prvotní fyzikální zákon z výsledku finální teorie "interakce časoprostoru a hmoty".) *Ale Bůh ptáků a stromů by musel být také Bohem vrozených vad a rakoviny. Věřící již tisíciletí bojují s teodiceí, s objasněním utrpení ve světě, kde vládne milující a dobrotivý Bůh.* **Steven Weinberg** píše, že osobní vzpomínka na Holocaust mu znemožňuje přijmout jakýkoliv pokus ospravedlnit Boží záměry s člověkem a lidstvem.

Neznáme důvod, proč by se ve vesmíru musel život vyvinout.(**Důvod vyvinutí života genezí tj.střídáním stavů symetrií s asymetriemi podle Počátečního pravidla je stejný jako důvod existence samotného vesmíru a podobné důvody. Důvod je v tom, že pozorujeme, že se**

nenacházíme ve Velvesmíru inertním a že Velvesmír inertní změnil svou vizi-strukturu-stav-podobu-asymetrii na neinertní, tedy na vesmír, po jehož nutnou existenci je nutné rozdělení inertního původního stavu na časoprostor a hmotu. Tyto dva stavy jsou sudé, ale jsou nerovnovážné. Čas nastartoval svůj chod, tedy nastala změna x ku t tak, aby byla menší než rychlost c . a tím byl nastartován pohyb změn – výměn symetrií a tím stavba složitějších kombinačních struktur ze dvou veličin a nerovnováha globální se jen "posouvá", lokální rovnováhy vytváří stabilní struktury se zákony zachování.....

$10 \neq 11$; $10000 \neq 10001$; $10^{50} \neq 10^{50} + 1$; atd. Z každé nerovnice můžete odkrojit "vnitřní lokální rovnováhu- naše zákony" a oddělit onen lichý „nepotřebný“ zbytek....ten zbytek je "pro" rovnováhu s Velvesmírem, jenž je inertní a to inertní právě 100% mínus ta jednička z "přebytku našeho vesmíru"...a pořád dokola...) Předpoklad, že život nutně musel z jistých chemických struktur vzniknout, je teologickým přístupem, který biologové oprávněně odmítají. (Otázka spíš zní : jak dlouho musí probíhat zesložít'ování, do jak složité míry musí probíhat zesložít'ování hmoty, než se projev života dostaví...a je vidět, že vývoj vesmíru tedy vývoj zesložít'ování hmoty trval dodnes 14,24 miliard let a věříme-li, že není zdaleka u konce, pak jednou nutně muselo dojít ke vzniku inteligentních bytostí. Nevysvětleným bych pokládal to proč je to právě už teď. Biologové určitě odpoví, že : je-li nevyhnutelná rychlost tvorby složitých struktur, které dojdou k této pozorované složitosti vysvětlitelně a podle zákonů, pak v takovém prostředí DNA a ostatních složitostí je vznik života nevyhnutelný...)

S jistotou lze tvrdit pouze to, že pokud by se fyzikální konstanty lišily od svých současných hodnot zhruba o 1%, pak by základní stavební chemické prvky pro vznik života ve vesmíru neexistovaly v dostatečném množství. (Je vidět, že zřejmě jsou fyzikální konstanty a jejich podoba na něčem závislé, nejsou náhodné, vyselektovaly se coby realizované stavy z mantinelů možných a pak už zůstaly „jako“ konstanty. Jejich náhodnost se realizovala a vyloučily se všechny "nereálné" vesmíry a zůstal jen ten náš)

039

Přestože teorie Velkého třesku se na svět propracovávala poměrně těžko, jen dlouho se udržela na výsluní jako zcela dokonalá. První polemiky se objevily v 50. letech 20. století, kdy si vědci uvědomili, že ona stabilita našeho vesmíru, kdy sice neumíme určit, zda jeho hmotnost je větší nebo menší než Planckova konstanta, ale kdy se k ní velice blíží, nemůže být jen dílem náhody. Vždyť aby tomu tak bylo, může se hmotnost vesmíru od Planckovy konstanty lišit až na 51. desetinném místě (!).O.K. Pokud by absolutní rozdíl těchto dvou hodnot byl jakkoli větší, došlo by buď již dávno k Velkému kolapsu (opak Velkého třesku, smršťování vesmíru), anebo by rozpínání bylo tak rychlé a hmota ve vesmíru by již byla tak dokonale rozředěná, že by pravděpodobně právě dožívaly poslední hvězdy druhé generace a nové by již nemohly vznikat. (A proto je hustota vesmíru přesně kritická a rozpínání je přesně parabolické...presně to vyhovuje prvnímu počátečnímu pravidlu pro zahájení této vesmírné asymetrie stavu Velvesmíru) Jaktože byly podmínky při Velkém třesku s takovou lékařskou přesností odvážené? (Kdyby byly odvážené jinak, podle jiného Počátečního pravidla, byl by tento vesmír p r o s t ě jiný, s

jinou koncepcí stavu dvou veličin délka a čas ...a zahajovací asymetrický stav by nebyl a) časoprostor >zbytkový< ,a b) hmota, ale prostě by to byly jiné asymetrie dimenzí veličin délka a čas...vývoj struktur >dvouveličinových< by vedl k jiné vývojové řadě stavů...časoprostor by vypadal jinak a hmota by měla jinou „podstatu“ => byl by to stav, který se naší hmotě vůbec nepodobá. To v případě „kdyby byly na počátku všechny přesně odvážené“, ale ony nebyly, neb nebyly vůbec. I zákony mají genezi čímž chci říci, že na počátku bylo jen jedno PPP a ostatní pravidla, konstanty a zákony se také postupně rekrutovaly a vyvíjeli spolu s vyvíjející se složitější hmotou a interagujícím časoprostorem. Opakuji : podmínky nebyly nastaveny, ale ty co „se vybraly“ selekcí realizace /podřízené vždy minulým už hotovým zákonům/, ty pak zůstaly coby neměnné a podmiňující v kausalitě vývoje složitosti kombinací hmoty do stále složitějších struktur a vzájemného chování – interakcí at' už v makroměřítku či mikoměřítku.)

042

"Dám li do krabice všechny součástky, které jsou potřebné k činnosti rozhlasového přijímače, a tou krabicí začnu třást v přesvědčení, že vznikne rozhlasový přijímač, budu nejspíše umístěn v psychiatrické léčebně. Naprosto stejný nesmysl nás však učili na školách a tvrdili nám přitom, že jde vědecký poznatek. Jde mi o tzv. vznik živého z neživého či o vznik vesmíru vůbec. I když použiji časový úsek deset až dvacet miliard let, tedy dobu trvání vesmíru, pořád jde o stejný nesmysl, který je v rozporu s druhou větou termodynamickou." (...a přece se točí. Ano, sám vesmír přesto uskutečnil proti druhé větě termodynamické to, že z prvopočátečních fotonů + nic jiného stavěl až postavil hmotu a to za 14,24 miliard let až do stavu složitosti DNA. Ano, vesmír to udělal, i když za podobný pokus by se chtěl mermomocí pan Haičman vsunout do blázince. (ano, vesmír >třásl< krabicí ze součástkami pro rozhlasový přijímač ovšem jinak) Vtip je v tom, že vesmír opravdu stavěl proti entropii stále složitější stavy hmoty „nějakou kombinační technikou“ s použitím neznámého pravidla geneze a přitom dopomáhal mu v tom „chod času“ .Chod – odvíjení času (které má ve vesmíru na každém tělese jiné tempo) se do stavby hmoty „zabudovává“ principiálně...Kombinace dimenzí v genezi jsou „vybírány sítím pravidla“ a staví se „od začátku“ nikoliv „odprostřed“ jak dal „polotovary“ k dispozici pan Haičman k sestavě rádia. .Součástky samy pro rozhlasový přijímač se nepodaří sestavit „třesením“, neb ony součástky už jsou vývojově nepoužitelné.. Svým příkladem „*o třesení součástkami k zisku výsledného rádia*“ pan Haičman, totiž „„jakoby““ již předepsal přírodě to jak to ona sama dělala s těmi prvopočátečními součástkami, že z nich nadělala za 14,24 miliard let DNA. Chyba pana Haičmana je v tom, že příroda nepoužívala náhodné třesení ani „rozpracované hmotové-díly, artefakty“ z nějakého jiného vesmíru, aby jimi kombinatoricky třásla nesystémově k nějakému výslednému produktu-rádiu...-koneckonců „třesením“ velkým počtem již dílů složitých, se dociluje pouze zachování entropie...příroda však hmotu > s t a v ě l a < nikoliv že by třásla kombinatoricky za dodržení entropie, ba naopak : zesložít'ovává

hmotu geneticky „v čase“ tak, že čas „zabudovává“ do hmoty, čas je součástí stavby hmoty a zesložítování se děje spolu s úbytkem oné hotové složité hmoty co do množství - a toto zesložítování je nějak komplementární s entropií co jí prošla ostatní hmota Čím je hmota složitější tím je jí méně ve vesmíru – je nabitá informací, tj. narůstá složitost původního pravidla, pravidlo použité zabudované do struktur hmoty přináší stavy nových pravidel, komplikovanějších pravidel až je systém vysoce inteligentní čili „antientropický“)
nezávislé na vědomí pozorovatele : (Zajímavě formulováno...přidrží-li se rigorózně řečeného výroku, pak to znamená, že Vy než jste se narodil, tak Vaše vědomí pozorovatele tu nebylo a přesto nezávisle na tom Vašem vědomí tu byla objektivní realita.)

048

Úryvek z korespondence Navrátil versus „K“

(K) Krokové stupňování poznání, představované dnes vědou, je v historii občas přerušeno změnou základů koncepce.(N) nekrokovité stupňování občas přerušeno v historii změnou základů

není...aha...) (text pojednání má nestandardní strukturu jazykového a významového vyjadřování)

Kvantová mechanika částic a strunová teorie M je pokusem o spojení poznatků o úloze hmoty v životě člověka. (kvantová mechanika a strunová M-teorie není pokusem objasňování úlohy hmoty v životě člověka, byť by obě spojily své poznatky. Obě teorie se pokoušejí objasnit podstatu projevů a chování hmoty v časoprostoru a jejich genetických proměn které by tak byly a děly ikdyby se vůbec člověk ve vesmíru neobjevil. Úloha hmoty v životě člověka je důležitá, jistě...ale tuto úlohu si za cíl poznání chování přírody právě tyto teorie nekladou)

(K) Poznatek, že hmota je pulzující energií mě vedl k objevování souvislostí mezi myšlením a jeho hmotnými následky, zvukem slov a zápisem, obrazem, výkresem či výrobkem. **Materializace myšlenky**

(N) **Blesk když zapálí strom, to je materializace nemyšlenek ?...**)je v hmotném prostředí vázána přítomností zvukové energie, které připisují i jinou funkci, než jsme se ve škole učili. Cílem této práce je pochopit, že člověk je aktivním prvkem v systému vytváření variant krásného, inteligentního života, (člověk je opravdu aktivním prvkem v posloupnosti geneze vývoje forem od jednodušších ke složitějším...i ryba když se změnila na obojživelníka „se chovala“ jako aktivní prvek...a v podstatě když >na počátku< byly jen fotony a pak prvky, tak vznik sloučenin je rovněž „aktivní prvek“ v systému vytváření složitějších struktur ve vesmíru a...a to že složitější struktury jsou >krásnější< je jen relativní pocit : lvice si nesmí myslet, že je krásnější než žížala ?) který je založen na komunikaci tří forem energie, vyplňující prostor vesmíru.(tři formy energie ??...) Tato energie má dvě komplementární formy schopné přenášet informace do hmoty a zpět pomocí nástrojů, vybavených menší či větší mírou samořiditelnosti. (energie má schopnost...přenášet informace do hmoty...? blesk přenesl do stromu informaci jakou ?? a zpět strom to udělal pomocí nástrojů >samořiditelnosti< ? a co ?) Budu pro energii používat výrazy světlo a zvuk, v závorkách pak výrazy k nim příbuzné (viz navazující texty), energie člověka je transformátorem virtuální a hmotné přeměny. Text je pokusem **zmapovat strukturu souvislosti** mezi myšlením a přeměnami hmoty.(Poznáváme, že to jak to vesmír udělal, to že >od začátku< provedl zesložítění hmotových forem od nejjednodušších složenin k těm co jim říkáme DNA, že je to proces dosud nad lidské chápání současnosti, že jsme poznali prozatím jen fragmenty tohoto procesu genetického zesložítění od t=0 dodnes...a tak je-bude neporovnatelně - řádově těžší pochopit jak hmotové struktury v čele s DNA apod.>výdobytky přírody< vytváří ještě složitější samořiditelné procesy na úrovni myšlenek té hmoty už nepochopitelně složité. Je tedy dost domýšlivé stavět teorie :“jak hmota dělá tu produkci myšlenek“) Neusiluje o zjištění počátku vesmíru, snaží se upřesnit místo, způsoby a cíle člověka v informačním prostoru, který nás obklopuje.

Tato teorie i praxe je postavena na principu informačních vrstev, které mají ke svému rozvoji k dispozici hmotné i nehmotné nástroje. Každý nástroj je vybaven mírou samořiditelnosti

a objemem informací, které jsou zdrojem pro schopnost příslušného nástroje takovou informaci využít k prospěchu vyššího informačního systému. (Ono to skoro tak je, ale už si věda uvědomuje, že samořiditelnost struktur je principiálně zakotvena v posloupnosti geneze stavby složitějších a složitějších struktur hmotových i bez člověka...samotným vesmírem a to pravděpodobně „samoregulačním“ zákonem už do kolíčky vesmíru daným na jeho počátku. /Pravidlo paraboly je tak zvláštní, že samo generuje, samo umožňuje genezi změn stavů/. První, prvopočáteční kroky změn symetrií v asymetrii „stavů“ artefaktů sice „vypadaly“ jednoduše-primitivně z pozice dnešního sledování okolních obrovských propletenin změn stavů bilionů elementárních částic všude a z nich všech neelementárních složenin tenkrát i dnes realizovaných podle Počátečního Prvního Pravidla ...ale kvalita jevů toho pravidla je stejná... jev změnový na počátku a jev změnový nyní jsou odlišné jen kvantitou...Posloupnost toho kam vedou nejsložitější složeniny hmoty jsou zde na Zemi a kroky postupu jsou kvalitativně stejné jako na počátku, neb...udělat složeninu ze dvou deuteronů nějakou „vyšší“ je kvalitativně tak těžké jako udělat z mnoha komponentů penicilin. Člověk → balík DNA je nejsložitější hmotou ve vesmíru a je na vrcholu pyramidy složitosti a tedy je Zem středem ve Vesmíru nikoliv geometricky, ale středem -> na vrcholu pyramidy složitosti geneze hmoty) Kámen, člověk i počítač jsou souborem informací, ale s odlišnou mírou samořiditelnosti, (Míra samořiditelnosti je naprosto stejná, neb ony každý jsou členem na posloupnosti geneze umístěným na příslušné pozici. Kámen nemůže „předběhnout“ včelí med, med nemůže být umístěn do Mendělejevovy řady mezi chrom a kobalt a...a kvarky nemohou být oplodňovány spermii...; samořiditelnost je jevem viditelným na posloupnosti vytváření složitostních struktur ve vesmíru od $t=0$ dodnes a toto „krokování“ je kvalitativně stejné, postup na posloupnosti má řád říditelný Počátečním pravidlem...kde další zákony „se rekrutují“ souběžně se stavbami složitějších struktur hmoty : zákony usměřňují kombinace hmotových elementů a ty zase generují nové a nové zákony chování...) kde její vyšší míra většinou určuje osud nižších. A protože k čerpání informací z prostoru má každý nástroj odpovídající vybavení, je zřejmé, že biologický typ uhlíkové inteligence, představený v genomu této planety člověkem má svou nižší obdobu v křemíkové inteligenci počítačových systémů, které člověk vyvinul na základě vědou ověřených poznatků a technologií. (Vesmír sám provádí zesložít'ování hmotových struktur od $t=0$ dodnes a v tomto postupu prý už vyrobil 2,5 miliónu chemických sloučenin. Člověk (inteligence) pak vyrobil dalších 1,5 miliónu chemických sloučenin v laboratoři / z toho 90% léky / takových, co je ještě příroda genetickým postupem nevyrobila...a možná i sama jednou vyrobí. Ovšem člověk k této tvorbě potřeboval v přírodě vzít „základní komponenty chemické“, které už příroda vyrobila - ty pak člověk „prokombinoval“ a získal nové >zesložetiny< hmotové...přesto se ony nedají označit jako „uhlíkatá inteligence“. V uhlíkaté inteligenci evolučním výběrem / princip dosud neznáme / pokračuje příroda sama dál v chodu odvíjení času „bez nás“...a to v nás. Nelze tedy do posloupnosti vesmírného zesložít'ování „vsunout“ „cizí“ zesložetiny >nevybrané genezí<. Geneze má >řád výběru< a výrobky >umělé< jsou sice smysluplnou řadou, ale chaotickou ve smyslu geneze.

Pro počítačovou inteligenci je v bleděmodrém použít „princip zesložít'ování matematických operativních struktur“ (byť generováním ve dvojkové soustavě) k nimž použijeme jako nosiče elektrony...využijeme jejich jistých vlastností. Inteligence tu však je dílem „kombinatorických machinací“ (abstraktní matematické operace)...a křemík tu není ani zdrojem ani podkladem inteligence.)

Snaha dobrat se podstaty života a hmoty vedla k rozdělení filosofie a vědy.(Podstatou hmoty je asymetrický stav dvou veličin : délka a čas, tedy asymetrický stav dimenzí času a dimenzí délek k sobě navzájem...a podstatou různých forem hmoty je střídání těchto asymetrií se symetriemi. toto střídání vede i k multiplikacím dimenzí a tím k jejich kombinování, což je tou genetickou posloupností (samovolnou) tvorbou hmotových vlnobalíčků, hmotových kombinačních složenin stále a stále složitějších...a vedoucích k DNA a člověku a ...a uvnitř člověka k „nehmotným DNA“ čili ...Čili : kvalita krát kvantita je konstantní. $\infty \cdot 0 = 1 \cdot 1 =$ konstanta. Je-li na začátku vesmíru hmoty stejně jako dnes, pak v $t=0$ je kvantita skorostoprocet a kvalita skoronula. Nyní dochází ke střídání symetrií s asymetriemi a pojem se přelévá tak, že hmota čím je kvalitnější, tím její méně a méně. Dá se tedy dedukovat, že je-li dnes ve vesmíru 75% vodíku, 15% helia, 9% prvků ostatních, 1% sloučenin jednoduchých, 0,005% sloučenin anorganických, 0,000005 % organických, 0,000000005%

makromolekul...0,0000000000000000% bílkovin, 0,000000000000000000000000000000000000000000000000% DNA, atd. pak se lze domnívat, že „myšlení“ se hmotově, kvantitou hmoty blíží k nule a kvalitou k nekonečnu, neb $\infty \cdot 0 = \text{const.}$ // a možná se myšlení „nehmotné“ nakonec počne stávat i opravdovým Bohem, čili Bůh je v nás, Boha generuje sám vývoj vesmíru, Bůh bude na konci vývoje jako >absolutní kvalita v absolutní nulové kvantitě hmotové<...???) .-.-.-.-.- ,-,,-,-,-,-

Kvantová mechanika zvuku je postavena na tvrzení, že **entita vědomí je soustavou samořiditelných termodynamických struktur, majících ke svému rozvoji různé stupně a formy inteligence.**?? Touto strukturou je i libovolný rozvíjející se planetární systém, vybavený rámcovým programem pro svůj vývoj v podobě genomu. Genom obsahuje prvky pro růst programů (Genom obsahuje První Počáteční Pravidlo vesmíru, které „dovoluje“ stavět další pravidla poté co se změnami stavů veličin tedy i změnami stavů hmotových a časoprostorových vytvoří už posloupnost stavů a k nim „posloupnost pravidel“ čím víc stavů tím k nim korespondují „potřebná pravidla“ ,ale...ale všechna jsou pod řídicím jmenovatelem PPP počátečního pravidla úvodního. Takže genom je jen souhrn pravidel coby svázané řady stavů pravidel ke dnešku...další příjdou genezí) .-.-.-.-.-

Pravda je materiálem se znaky a chováním živého organismu, na rozdíl od matematiky není stálá v čase. (Pravda nematematická je tedy co ??, kde ?, čím ?, odkud ?, pro koho ? ... , nematematická pravda má chování živého organismu...hm, hm ...a pravda přírody at' si zaleze do kouta a neotravuje) Matematika a logika (program levé hemisféry) se chová tak, jako by čas neexistoval, (!) (Velmi zajímavá věta. Totiž pouze my lidé si myslíme, že čas je „cosí“ do vesmíru anebo pro vesmír „dodaného“. Stále náš lidský organismus neumí pochopit, že čas ve artefakt – veličina z něhož je vesmír postaven a že čas „běží-li“, „odvíjí-li se“, že to jsou jen >personifikované pocity člověka< o artefaktu stavovém. Odvíjení času je způsobeno pouze „porovnáváním poměrů veličin délka a čas , respektive jedné dimenze délkové ku jedné dimenzi časové -> to my lidé vnímáme jako rychlost...vesmír vůbec neví co to rychlost je, on ví pouze, že v jisté lokální situaci za jistých jiných kombináčích poměrů hmot a časoprostoru se ten základní jednotkový poměr mezi jednotkou délky a jednotkou času změní, je jiný než jednotkový. Pak nastává v < c ...a při tomto „nejednotkovém“ poměru délky ku času „musí“ existovat stav hmotový, bez stavu hmotového nemůže být rychlost tedy poměr délky a času nejednotkový.

Čili : Vesmír je dvouveličinový – hmota je též z těchto veličin multiplikována do vlnobalíčků – a tím pádem jsou veličiny kvantovány, tím pádem je kvantována i hmota a chování hmoty i časoprostoru se děje „změnami stavů“ což jsou >skokové projevy<. Matematika se tedy blíží k projevu kvantových stavů – čísla reprezentují diskrétní kvanta a tak v matematice je pojem času „nosičem“ matematické operační logiky. Tak to ovšem doopravdy je i v přírodě...že čas-veličina je kvantován a je „nosičem čísel“ a současně „fyzikálním artefaktem“ pro stavbu čehokoliv. Tak bychom měli čas chápat, nikoliv tak jak ho člověk dosud vnímá : cosi „pro vesmír“ odjinud.

Takže matematika se nechová jako by čas neexistoval, ale chová se tak, že ho-čas používá jinak než my lidi.) utváří si svůj virtuální svět skládáním řady důkazů o své dokonalosti, zapomíná, že bez axiomů (dohodnutých tvrzení či postupů) by nemohla existovat. (matematika „žije“ i bez lidí...až lidé vymřou, matematika bude „uvnitř artefaktů“ vesmíru a právě „změny stavů-poměrů“ artefaktů >dělají-rekrutují „dodatečně“ zákony. Čili >na začátku< byl jeden artefakt a k němu jeden zákon, pak střídáním symetrií s asymetriemi se rodí-kvantují lokální artefakty a k nim příslušné interakce-zákony chování těch kvant a jejich proměn = poměrů. takže matematika „je uvnitř“ vesmíru jako „zrcadlo“ fyzikálního chování artefaktů – v tomto případě to jsou veličina délka a veličina čas co mají >své dimenze< a ty „se vlní“ což je jejich vzájemný proměnný projev. Vlna z boku „an fas“ vypadá jako místa zhuštěná ku místům zředěným. Pak je-li to v mikrosvětě na Planckových škálách, pak se zhuštěniny „jeví“ jako kvanta artefaktu a zředěniny jako nekvanta, jako mezery, jako holý prostor...to vše se proplétá..fyzikové říkají, že časoprostor v mikrosvětě na planckových škálách „vše“ je bizarní, je zmuchlaný, propletený -> tam se rodí vlnobalíčky hmotových elementů.) **Myšlenka jako následek vjemu** (O.K.) na viděný, psaný či mluvený projev má tolik podob,(je to vějíř možností pro genetický výběr postupu v posloupnosti vývoje) že mechanistický přístup soudobé logiky nemůže svými

prostředky dojít k obecnější formulaci pravdivosti. Nula, ovál jako symbol pro označení času má v matematice (virtuálním prostoru) nulovou hodnotu, v realitě má vždy časovou podobu, k vyslovení i pochopení její podoby i významu potřebujeme čas. (Hmota je pouze tam kde se čas „odvíjí“ tedy jeho ukrajování je vůči ukrajování délek v nejednotkovém poměru. Na fotonu čas neběží, neb na fotonu „se ukrajuje“ interval času stejně velký jako interval délkový //vůči jednotce// ; čili všude tam kde se ukrajuje jiný interval časový vůči intervalu délkovému, tam je-existuje hmota mající rychlost jinou než c-rychlost světla, což je právě to „jiné“ ukrajování intervalů časových vůči intervalům délkovým. Cokoliv hmota dělá, tedy i to, že potřebuje vyslovit cosi o $t=0$, tak na vyslovení potřebuje čas, znamená, je to >děj hmoty v čase< neb hmota může existovat jen v čase při $v < c$ a tak hmota „pocit'uje“ odvíjení času.) (K) Obrazem času v matematice (Nikoliv – oválek na papíře je >symbol< nuly, dvakrát zakroucená čárka je symbol trojky, sama čárka není trojkou.) je tvar elipsy v podobě nuly. Nula uprostřed libovolné symetrie ukazuje stavovou hodnotu času – aktuální svět - pro určitý první okamžik, ale také po všechny (samostatné) okamžiky další, po dobu, kdy je symetrie či konstrukce funkční. Nula v označení řádu pak symbolizuje průběhovou hodnotu času ?? – možné světy, kdy z předpokládaných variant reality vznikne jedna skutečná. (N) Budeme-li předpokládat, že Velvesmír opravdu se chová stylem změn symetrií v asymetrie a naopak, pak tento vesmír je jedním prvkem – asymetrickým – v posloupnosti změn ; a prebig-bangový vesmír je opět jedním prvkem v posloupnosti //předchozím// symetrickým. Předchozí stav onoho Velvesmíru coby symetrický je ten, že artefaktové-stavové veličiny délka a čas jsou v něm v rovnováze $c = 1 / 1$ čili $c^3 = c^3$ a tedy tam není $v < c$ a proto tam není ani hmotový stav. V našem vesmíru-prvku posloupnosti-pak nastávají další „štěpení“ stavů na jiné symetrie a k nim asymetrie a střídání a řada-posloupnost tak roste...až ke dnešku k DNA. Každý skok v genezi, skok na posloupnosti vývoje hmotových struktur má vějíř teoretických možností, ale...ale možná se jednou dozvíme od přírody, že i v tom vějíři možností panovalo ono PPP čili První Počáteční Pravidlo, které je průvodním zákonem všech následných zákonů a výběr, Darwinovský výběr je jím podmíněn. posloupnost tedy má mantinely výběru ...Jiný vesmír být nemůže. Musel by dostat už „V začátku“ jiné PPP ....což dostane až na konci tohoto vesmíru....??? čas se promění v antidélku a délka se promění v antičas a vše „půjde pozpátku“ pod jiným asymetrickým pravidlem...)

(K) Tohle mi nějak vysvětlí jinak, buď jsem úplně blbej já nebo ty:

(N) Čas má tři dimenze

Zdalipak se kdo zamyslel nad tím, že čas má také tři dimenze ; a zdalipak se kdo pokusil si udělat o tom úvahu a představu → jdu-li doprava „cítím“ odvíjení času, jdu-li nahoru „cítím“ odvíjení času a jdu-li dopředu cítím odvíjení času. Vždy do tří směrů (délkových) cítím naprosto stejné odvíjení času, ale to NUTNE neznamená, že to musí být stále tatáž dimenze času, nýbrž tři dimenze času (doposud se nikdo nepokusil změřit chod času těch tří dimenzí zvlášť).

To je věc fyzikálně nemožná ??? Oko vidí tři dimenze délkové.(vidí „úseky délkové – jedné dimenze“ ...proč by neměl >vidět< „úsek času“ v jednom směru odvíjení času ??) Mozek je >zvyklý< na analýzu prostoru na jeho 3 dimenze a na „ukrajování délek“, je zvyklý při pohybu na ukrajování délek v jedné délkové dimenzi (za čas, za stejné časové úseky). Člověk umí rozlišit mozkem kladné ukrajování délek, záporné délky nejsou, ani záporná rychlosti. Rychlost je kladná. Zrychlení roste, nebo klesá-zmenšuje se ; pořád to je kladné. Ovšem páni fyzikové staví čas do >vadné vize<. Říkají :

„Po délce“ mohu jít tam i zpět, ale pro čas to říci nemohu, že jdu „po čase“ a „proti času“. Takto řečená-vyslovená představa, věta je chybně postavená anebo interpretovaná. Směr odvíjení – ukrajování bodů po délkové dimenzi je opravdu dvojitý : „tam“ odvíjím-ukrajuji a „zpět“ odvíjím-ukrajuji, obojí kladně. Námítka : úsečka AB (po níž chci realizovat odvíjení „tam“ a „zpět“) však se nachází v „ mé inerciální soustavě“, která se b o h u ž e l celá i s pozorovatelem vždy pohybuje vesmírem (mění polohu) v globálním prostoru všemi třemi směry nezjistitelně jak. (Země kolem Slunce, Slunce kolem středu galaxie, galaxie sama rotuje, galaxie po křivé dráze kolem středu >svět< kupy galaxií a tato kupa galaxií kolem jiných kup galaxií...) Takže pokus odvíjet body „po úsečce-po jednorozměrové dimenzi“ znamená pro cizího pozorovatele „chůzi do tří dimenzí“.! Lze tedy logicky postavit „jinou inerciální soustavu“ takovou, kde budou všechny tři chody tří dimenzí časů jiné, ale

„úsečka globálně stacionární“ tj. ostatní jiné soustavy v pohybu jí tak budou hodnotit. Chci říci, že když se vydám z Budějovic do Prahy a zpět z Prahy do Budějovic (vzduchem po naprosto přesné –lokální úsek- přímce), tak vzhledem ke globálnímu pohybu Země kolem Slunce a Slunce kolem středu galaxie a galaxie kolem jiné galaxie atd., tak ty úsečky jsem „neodvítel po téže dimenzi“, a nemohu tvrdit, že jsem tutéž úsečku „šel“ **přesně nazpět**. Totéž bude i s časem a jeho dimenzemi. K rozdílu vnímání tří dimenzí času se připojuje i psychologický lidský vjem rozlišovací schopnosti „na délkové dimenzi“ a „na časové dimenzi“, který je řádově jiný, odlišný o osm řádů - 10^8 . Chod času „zpět“ není v tomto vesmíru reálný, (v makrovesmíru ...) V mikrokosmu však zpětný chod času coby „cukaneček“ je jakýmsi principem pro „zauzlování“ – tvorbu hmotových vlnobalíčků , ale také odvíjení délky „zpět“ není reálné po téže globální posloupnosti bodů. Chod času „zpět“ je reálný pouze v mikrosvětě na Planckových škálách tj. ve vzlněném časoprostoru, Higgsově poli ??, kde v prostředí vlny ve všech směrech se realizuje tvar vlny časoprostoru z jedné pozice do jiné pozice tak, že dojde „cukanečkem“ „k převlnění“ (jakýsi náznak kompaktifikace při níž lokální časoprostor „cukne“ – časová dimenze jde na neměřitelně malý okamžik zpětným chodem a vrací se zas zpět do původního směru. Respektive „měření“ z pozice jedné se promítne jakože je půl vlny v jiné časové dimenzi jako v její záporné části – půlvlna je v záporné části osy „jiné“ časové dimenze → odtud pramení virtuální částice a odtud pochází stavy antičástic)

(K) a já tvrdím :

čas je fenomén či veličina, kterou si vymyslel člověk k organizaci svého života,

049

(N) Mimoszemšťané v >naší< posloupnosti vývojové žádní nejsou. V této realizované vývojové posloupnosti na jejímž konci jsme my lidé, jsme nejjvyspělejší – nejsložitější hmotou. Pokud v toku času od Třesku se některá hmota – hvězda dala jinou cestou, jinou posloupností vývoje, pak u ní běžel jiným tempem čas a tak jí nikdy neuvídíme (ani ona nás) a tak tam vývoj zesložitování tedy vlnobalíčkování časoprostoru může končit inteligencí, ale v jiné tempu odvíjení času, náš čas s jejich časem není souběžný, čas na každé hmotě běží jiným tempem. Oni pozorují vesmír jinak než my, oni ve své posloupnosti vývojové mají jiné mantinely a jiné „volby geneze“ a tak tam prostě je zcela něco jiného než na Zemi, která má svou vývojovou posloupnost tedy své odvíjení času od Třesku. Čili Mimoszemšťané se nikdy nepotkají, jejich časové stárnutí je prostě jiné neshodné. Na některé hvězdě se inteligence vyvinula už po 5 ti miliardách let...ale v „tempu odvíjení času jejich“ což může reprezentovat „shodu s naším tempem jako 25 miliard let“...žádná hvězda v žádné galaxii nemá stejnou posloupnost odvíjení času...a tím ani stejné podmínky k vývoji složitých hmotových struktur)

Co je toto za pitomost? Fyzikální zákony jsou přeci v celém vesmíru všude stejné. Byly nastaveny již v okamžiku velkého třesku pro celý vesmír (který měl v té době velikost kopacího míče) a posléze se rozfoukly na všechny strany do vzdálenosti cca 50 miliard světelných roků, tj. do oblastí, které ještě ani nevidíme, neb k nám z nich dosud nestihlo dorazit světlo. Nechápu, proč by měl na jiných planetách probíhat nějaký jiný čas, a již vůbec nechápu, proč by případné bytosti tam žijící nemohly navštívit Zemi.

→ řekl Zoevistian před 10.8.2004

VI. Je Bůh - Původce podivuhodného řádu přírody

Autor uvádí, že příroda je důmyslně uspořádaným celkem, který existuje na základě vzájemného skloubení nesčetných zákonů. (PPP zákon zahájil první asymetrický stav tohoto vesmíru a tím jeho dvě polohy. Ta jedna ze dvou poloh – kombinační sestava počne vytvářet další dvě polohy a další a další ...zesložitovávání v čase a v posloupnosti, to střídání stavů

symetrických a asymetrických. Každé nové kombinační uskupení, zesložnění, přinese také „nové pravidlo“ (sekunderní, řízené tím PPP) a tak vesmír co projde 14.24 miliardami let, také se stavbou složitých kombinačních struktur provádí i „stavbu pravidel a zákonů“ ...samoorganizace hmoty je střídání kombinační hmotostruktury s novým pravidlem.) Vesmír přirovnává k mechanickému stroji, ve kterém nesčetná kola a kolečka do sebe přesně zapadají. Autor dále tvrdí, že tento řád přírody v jeho celku i částech musí mít svoji přiměřenou příčinu. (Příčina , následek - toto střídání je a může být vedeno samovolně podle počátečního Principu. Nastal-li první zvrát symetrie na asymetrii, tak nastal „činem“ zákona a tudíž m u s í pokračovat posloupnost střídání...střídání příčin a následků.Následek je příčinou pro další následek.) Tato příčina přírody musí mít nesmírnou inteligenci a moc (Příčina >První< zahajovací nemusí mít vůbec moc a inteligenci – je to naopak ta nejjednodušší situace možná, tedy nejjednodušší pravidlo, které „umí rozjet genezi“. Stav “A“ umí-li se rozdělit na dva stavy (asymetrické i symetrické), tak to je ten zahajovací start = možná Bůh...ale tento „start“-jev možný, není nutné spojovat s nesmírnou inteligencí a mocí. Ba naopak ta nejorganizovanější a nejsložitější hmota ve vesmíru , třeba DNA, nemůže si „v sobě přeházet sestavy kombinací a zřetězení“ vytvořené genezí v čase sama jak chce i kdyby na ní působilo stamiliony vlivů, ...ani jednoduchý atom chloru si nemůže >chemicky< měnit „svévolně“ své uzavřené valence, ale jen tu poslední, kterou „má“ na interakce v souladu s PPP) kterou nemůže mít ani nejorganizovanější hmota vesmíru. Autor tvrdí, že hmota nemůže dosáhnout sama o sobě takového řádu, protože není obdařena rozumem. (Rozum není *Něco*, co bychom „vzali někde mimo vesmír“ a přitáhli to sem do lokálního místečka prostoru a „vtělili to do hmoty“ . Rozum je >stav projevu velmi složité kombinační struktury samé hmoty< , tak jak , kyseliny mají >stav projevu< „dělat se kyselým“ , tak voda má >stav projevu< dělat vodorovinu ke gravitaci, a tak strom má >stav projevu< dělat se hořlavým, tak kámen má >stav projevu< dělat se tvrdým, tak pneumatika má >stav kutálet se< a rohlík má >stav dělat vůni< a ryba dýchat vodu a rostlina pohlcovat světlo a pornofotka dělat stav vzrůšo...Rozum je kombinační tok stavů (změn a vývojových řešení včetně geneze dalších zákonů a pravidel pro >myšlení< v čase...)
Všechny síly a živly přírody jsou slepé, (jistě, vápenec bude „slepý kámen u polní cesty dokud k němu nepřiteče kyselina sírová ...V mozku probíhá stomiliónkrát tolik frekventovaných interakcí za jednotku času, že to vypadá jako „pochod-tok myšlenek“ ...jedna-každá molekula vody z oceánů na Zemi se prý dostane statisticky do vzduchu jako pára vypařením jednou za 400 milionů let, v mozku to běží opravdu rychleji a ten koloběh,ve spirále neb se zesložňuje současně v čase, vypadá jako rozum-myšlení) nerozumné a spíše ničivé než tvořivé. Proto řád vesmíru musel ustanovit a udržovat jedině Bůh.

001

(pan P.Koňas píše a moje polemika [modře](#))

Tato teorie i praxe je postavena na principu informačních vrstev, které mají ke svému rozvoji k dispozici hmotné i nehmotné nástroje. Každý nástroj je vybaven mírou samořiditelnosti a objemem informací, které jsou zdrojem pro schopnost příslušného nástroje takovou informaci využít k prospěchu vyššího informačního systému. (Ono to skoro tak je, ale už si věda uvědomuje, že samořiditelnost struktur je principiálně zakotvena v posloupnosti geneze stavby složitějších a složitějších struktur hmotových i bez člověka...samotným vesmírem a to pravděpodobně „samoregulačním“ zákonem už do kolíčky vesmíru daným na jeho počátku. První, prvopočáteční kroky změn symetrií v asymetrii „stavů“ artefaktů sice „vypadaly“ jednoduše-primitivně z pozice dnešního sledování okolních obrovských propletenin změn stavů bilionů elementárních částic všude a z nich všech neelementárních složenin tenkrát i dnes realizovaných podle Počátečního Prvního Pravidla ...ale kvalita jevů toho pravidla je stejná... jev změnový na počátku a jev změnový nyní jsou odlišné jen kvantitou...Posloupnost toho kam vedou nejsložitější složeniny hmoty jsou zde na Zemi a kroky postupu jsou kvalitativně stejné jako na počátku, neb...udělat složeninu ze dvou deuteronů nějakou „vyšší“ je kvalitativně tak těžké jako udělat z mnoha komponentů penicilin. Člověk – DNA jsou nejsložitější hmotou ve vesmíru a jsou na vrcholu pyramidy složitosti a tedy je Zem středem ve Vesmíru nikoliv geometricky, ale středem -> na vrcholu pyramidy složitosti geneze hmoty) Kámen, člověk i počítač jsou souborem informací, ale s odlišnou mírou samořiditelnosti, (Míra samořiditelnosti je naprosto stejná, neb ony každý jsou členem na posloupnosti geneze umístěným na příslušné pozici. Kámen nemůže „předběhnout“ včelí med, med nemůže být umístěn do Mendělejevovy řady mezi chrom a kobalt a...a kvarky nemohou být oplodňovány spermii...; samořiditelnost je jevem viditelným na posloupnosti vytváření složitostních struktur ve vesmíru od $t=0$ dodnes a toto „krokování“ je kvalitativně stejné, postup na posloupnosti má řád říditelný Počátečním pravidlem...kde další zákony „se rekrutují“ souběžně se stavbami složitějších struktur hmoty : zákony usměrňují kombinace hmotových elementů a ty zase generují nové a nové zákony chování...) kde její vyšší míra většinou určuje osud nižších. A protože k čerpání informací z prostoru má každý nástroj odpovídající vybavení, je zřejmé, že biologický typ uhlíkové inteligence, představený v genomu této planety člověkem má svou nižší obdobu v křemíkové inteligenci počítačových systémů, které člověk vyvinul na základě vědou ověřených poznatků a technologií. (Vesmír sám provádí zesložítování hmotových struktur od $t=0$ dodnes a v tomto postupu prý už vyrobil 2,5 miliónu chemických sloučenin. Člověk (inteligence) pak vyrobil dalších 1,5 miliónu chemických sloučenin / z toho 90% léky / takových, co je ještě příroda genetickým postupem nevyrobila...a možná i sama jednou vyrobí. Ovšem člověk k této tvorbě potřeboval v přírodě vzít „základní komponenty chemické“, které už příroda vyrobila - ty pak člověk „prokombinoval“ a získal nové >zesložetiny< hmotové...přesto se ony nedají označit jako „uhlíkatá inteligence“. V uhlíkaté inteligenci evolučním výběrem / princip dosud neznáme / pokračuje příroda sama dál v chodu odvíjení času „bez nás“...a to *v nás*. Nelze tedy do posloupnosti vesmírného zesložítování „vsunout“ „cizí“ zesložetiny >nevybrané genezi<. Geneze má >řád výběru< a výrobky >umělé< jsou sice smysluplnou řadou, ale chaotickou ve smyslu geneze.

Pro počítačovou inteligenci je v bleděmodrém použít „princip zesložítování matematických operativních struktur“ (byť generováním ve dvojkové soustavě) k nimž použijeme jako nosiče elektrony...využijeme jejich jistých vlastností. Inteligence tu však je dílem „kombinatorických machinací“ (abstraktní matematické operace)...a křemík tu není ani zdrojem ani podkladem inteligence.) Ty získala pomocí intuice a úsilí nejlépe připravených jedinců. Intuice a fantazie představují schopnost čerpat a kombinovat informace z vyšší informační hladiny, která tak má na starosti strukturu samořiditelných programů v těle člověka.(autorova stavba věty a významů je vedena v >jiných metaforách<) Některé zajišťují funkci člověka v prostoru, který je pro něj vhodný, jiné slouží k vývoji nástrojů a systémů, přetvářejících okolní prostředí k pohodlnější existenci pomocí „světla a zvuku“. Levá a pravá hemisféra obsahuje odlišné programy, každý zpracovává jednu složku energie vyššího stupně, obě jsou podstatné pro materializaci myšlení.(Materiální myšlení je svým způsobem opět „tok elektronů v mozku“, kde si už mozkové elektrony vybudovaly „své cestičky,doupata, uzly, schránky, bloky, knihy, velíny“...hardwer a softwer na rastru - podkladě sítě mozkových buněk.Elektrony si běhají po sáti buněk mozkových a tím „běháním“ si tvoří struktury, novou síť myšlení, vjemů, paměti, logiky, abstrakce,

kmitáním skrze středový prostor, který tak nabývá určitější formu (máte smůlu, tomu už nerozumím vůbec a tak už se nevyjadřuji) v mikroprostoru atomu (jádro atomu) i v makroprostoru galaxie (černá díra). Rozpínání vesmíru lze pochopit jako růst informačního prostoru činností různých forem inteligence. (Já rozpínání prostoru chápu jinak, tak, že prostor „stojí“ ten prostor co má $c = 1 / 1$ a smršťují se objekty vůči jednotkové délce i jednotkovému času...ve vesmíru se všechny objekty zmenšují vůči stále stejně velkému vesmíru...zmenšují se protože hmotový stav je multibalíčkování vlnění, čili multibalíčkování dimenzí času a dimenzí délky, tedy je to „proplétání“ dimenzí a tím „časoprostorová lokalita hmotní, ale současně se zmenšuje její metr, její jednotka vůči jednotce universální.) Tuto rezonanční energii, podmíněnou určitým tlakem známe pod slovem zvuk, je spolu s elmag. vlněním zřejmě zodpovědná za materializaci hmoty prostřednictvím úsilí samořiditelných systémů – těmi můžeme nazvat i rozvinutější lidské civilizace, o dalších formách inteligence lze jen spekulovat.

Kvantová mechanika zvuku je postavena na tvrzení, že **entita vědomí je soustavou samořiditelných termodynamických struktur, majících ke svému rozvoji různé stupně a formy inteligence.??**

Touto strukturou je i libovolný rozvíjející se planetární systém, vybavený rámcovým programem pro svůj vývoj v podobě genomu. Genom obsahuje prvky pro růst programů (Genom obsahuje První Počáteční Pravidlo vesmíru, které „dovoluje“ stavět další pravidla poté co se změnami stavů veličin tedy i změnami stavů hmotových a časoprostorových vytvoří už posloupnost stavů a k nim „posloupnost pravidel“ čím víc stavů tím k nim korespondují „potřebná pravidla“ ,ale...ale všechna jsou pod řídicím jmenovatelem PPP počátečního pravidla úvodního.Takže genom je jen souhrn pravidel coby svázané řady stavů pravidel ke dnešku...další přijdou genezi)

Matematika a logika (program levé hemisféry) se chová tak, jako by čas neexistoval, (!) (Velmi zajímavá věta. Totiž pouze my lidé si myslíme, že čas je „cosi“ do vesmíru anebo pro vesmír „dodaného“. Stále náš lidský organismus neumí pochopit, že čas ve artefakt – veličina z něhož je vesmír postaven a že čas „běží-li“, „odvíjí-li se“, že to jsou jen >personifikované pocity člověka< o artefaktu stavovém. Odvíjení času je způsobeno pouze „porovnáváním poměrů veličin délka a čas , respektive jedné dimenze délkové ku jedné dimenzi časové -> to my lidé vnímáme jako rychlost...vesmír vůbec neví co to rychlost je, on ví pouze, že v jisté lokální situaci za jistých jiných kombinačních poměrů hmot a časoprostoru se ten základní jednotkový poměr mezi jednotkou délky a jednotkou času změní, je jiný než jednotkový. Pak nastává $v < c$ ...a při tomto „nejednotkovém“ poměru délky ku času „musí“ existovat stav hmotový, bez stavu hmotového nemůže být rychlost tedy poměr délky a času nejednotkový.

Čili : Vesmír je dvouveličinový – hmota je též z těchto veličin multiplikována do vlnobalíčků – a tím pádem jsou veličiny kvantovány, tím pádem je kvantována i hmota a chování hmoty i časoprostoru se děje „změnami stavů“ což jsou >skokové projevy<. Matematika se tedy blíží k projevu kvantových stavů – čísla reprezentují diskrétní kvanta a tak v matematice je pojem času „nosičem“ matematické operační logiky. Tak to ovšem doopravdy je i v přírodě...že čas-veličina je kvantován a je „nosičem čísel“ a současně „fyzikálním artefaktem“ pro stavbu čehokoliv. Tak bychom měli čas chápat, nikoliv tak jak ho člověk dosud vnímá : cosi „pro vesmír“odjinud.

Takže matematika se nechová jako by čas neexistoval, ale chová se tak, že ho-čas používá jinak než my lidi.) utváří si svůj virtuální svět skládáním řady důkazů o své dokonalosti, zapomíná, že bez axiomů (dohodnutých tvrzení či postupů) by nemohla existovat.(matematika „žije“ i bez lidí...až lidé vymřou, matematika bude „uvnitř artefaktů“ vesmíru a právě „změny stavů-poměrů“ artefaktů >dělají- rekrutují „dodatečně“ zákony. Čili >na začátku< byl jeden artefakt a k němu jeden zákon, pak střídáním symetrií s asymetriemi se rodí-kvantují lokální artefakty a k nim příslušné interakce-zákony chování těch kvant a jejich proměn = poměrů. takže matematika „je uvnitř“ vesmíru jako „zrcadlo“ fyzikálního chování artefaktů – v tomto případě to jsou veličina délka a veličina čas co mají >své dimenze< a ty „se vlní“ což je jejich vzájemný proměnný projev. Vlna z boku „an fas“ vypadá jako místa zhuštěná ku místům zředěným. Pak je-li to v mikrosvětě na Planckových škálách, pak se zhuštění „jeví“ jako kvanta artefaktu a zředění jako nekvanta, jako mezery, jako holý prostor...to vše se proplétá..fyzikové říkají, že časoprostor v mikrosvětě na planckových škálách „vše“ je bizarní, je

zmuchlaný, propletený -> tam se rodí vlnobalíčky hmotových elementů.) **Myšlenka jako následek vjemu** (O.K.) na viděný, psaný či mluvený projev má tolik podob, (je to vějíř možností pro genetický výběr postupu v posloupnosti vývoje) že mechanistický přístup soudobé logiky nemůže svými prostředky dojít k obecnější formulaci pravdivosti. Nula, ovál jako symbol pro označení času má v matematice (virtuálním prostoru) nulovou hodnotu, v realitě má vždy časovou podobu, k vyslovení i pochopení její podoby i významu potřebujeme čas. (Hmota je pouze tam kde se čas „odvíjí“ tedy jeho ukrajování je vůči ukrajování délek v nejednotkovém poměru. Na fotonu čas neběží, neb na fotonu „se ukrajuje“ interval času stejně velký jako interval délkový //vůči jednotce// ; čili všude tam kde se ukrajuje jiný interval časový vůči intervalu délkovému, tam je-existuje hmota mající rychlost jinou než c-rychlost světla, což je právě to „jiné“ ukrajování intervalů časových vůči intervalům délkovým. Cokoliv hmota dělá, tedy i to, že potřebuje vyslovit cosi o $t=0$, tak na vyslovení potřebuje čas, znamená, je to >děj hmoty v čase< neb hmota může existovat jen v čase při $v < c$ a tak hmota „pocítuje“ odvíjení času.) Obrazem času v matematice (Nikoliv – oválek na papíře je >symbol< nuly, dvakrát zakroucená čárka je symbol trojky, sama čárka není trojkou.) je tvar elipsy v podobě nuly. Nula uprostřed libovolné symetrie ukazuje stavovou hodnotu času – aktuální svět - pro určitý první okamžik, ale také po všechny (samostatné) okamžiky další, po dobu, kdy je symetrie či konstrukce funkční. Nula v označení řádu pak symbolizuje průběhovou hodnotu času ?? – možné světy, kdy z předpokládaných variant reality vznikne jedna skutečná. (Budeme-li předpokládat, že Velvesmír opravdu se chová stylem změn symetrií v asymetrie a naopak, pak tento vesmír je jedním prvkem – asymetrickým – v posloupnosti změn ; a prebig-bangový vesmír je opět jedním prvkem v posloupnosti //předchozím// symetrickým. Předchozí stav onoho Velvesmíru coby symetrický je ten, že artefaktové-stavové veličiny délka a čas jsou v něm v rovnováze $c = 1 / 1$ čili $c^3 = c^3$ a tedy tam není $v < c$ a proto tam není ani hmotový stav. V našem vesmíru-prvku posloupnosti-pak nastávají další „štěpení“ stavů na jiné symetrie a k nim asymetrie a střídání a řada-posloupnost tak roste... až ke dnešku k DNA. Každý skok v genezi, skok na posloupnosti vývoje hmotových struktur má vějíř teoretických možností, ale...ale možná se jednou dozvíme od přírody, že i v tom vějíři možností panovalo ono PPP čili První Počáteční Pravidlo, které je průvodním zákonem všech následných zákonů a výběr, Darwinovský výběr je jím podmíněn. posloupnost tedy má mantinely výběru ... Jiný vesmír být nemůže. Musel by dostat už „V začátku“ jiné PPP ....což dostane až na konci tohoto vesmíru....??? čas se promění v antidétku a délka se promění v antičas a vše „půjde pozpátku“ pod jiným asymetrickým pravidlem...) Postupným naplněním všech prvků nižšího řádu (číslic) lze tento po určité době zakončit nulou, která je současně i prvkem spojovacím, počátkem dalšího řádu. Z prvotního dělení času na den a noc se využitím symboliky čísel po několika tisících letech dostáváme k představě času v podobě rychlosti světla. Vztah nuly k matematice a problematice času popisuje **Axiom nuly** (www.karao.cz).

(dávám si oddych...pokračování příště)

Důkaz fyziologické podstaty času a tím i takové logiky, která si z času nedělá cvičný prostředek pro příležitostné použití, - spočívá ve funkci rozhodovacího procesu v prostředí elektronicky měřené diskuse dvou osob, kde tuto diskusi hodnotí délkou a umístěním svých souhlasů skupina dalších lidí. Z měření časů souhlasu lze prostřednictvím pravidel diskuse a programů na zpracování dat doložit míru pochopení nových informací jednotlivými účastníky v grafu, který znázorňuje objem pochopené informace podle včasných či takticky umístěných reakcí na mluvený projev (viz přihláška vynálezu 2480-2001, www.karao.cz).

Čas vzniká (čas bohužel nechápeš jako chod-odvíjení-ukrajování dimenzních dílků veličiny a to vůči ukrajování-odvíjení dimenzních dílků délek veličiny délka. Čas nevzniká, čas je atributální veličina a my lidé jí psychologicky vnímáme jako plynutí nejednotkových dílků té veličiny, fyzikálně jako odvíjení nejednotkového poměru časové dimenze ku délkové dimenzi. Přičemž ty „dílký-kvanta“ dimenze časové nejsou „v podstatě“ kvanta, ale jsou to shluky bodů oproti zředeninám bodů >zjištěných< pozorovatelem v rovině průmětny z „časové vlny“ pootočené k průmětně) dělením (rozfázováním) informace v hmotném prostoru pomocí vhodného programu.

